

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'AGRICULTURA I PESCA, ALIMENTACIÓ I MEDI AMBIENT

12466 *Reial decret 638/2016, de 9 de desembre, pel qual es modifiquen el Reglament del domini públic hidràulic, aprovat pel Reial decret 849/1986, d'11 d'abril, el Reglament de planificació hidrològica, aprovat pel Reial decret 907/2007, de 6 de juliol, i altres reglaments en matèria de gestió de riscos d'inundació, cabals ecològics, reserves hidrològiques i abocaments d'aigües residuals.*

El text refós de la Llei d'aigües, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol (TRLA), ha vist complert el seu desplegament a través de diferents instruments normatius de rang reglamentari, d'entre els quals s'ha de destacar el Reglament del domini públic hidràulic, aprovat pel Reial decret 849/1986, d'11 d'abril (RDPH), que desplega els títols preliminar, I, IV, V, VI i VII de la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües, que ara es modifica en diversos dels seus preceptes en quatre àrees diferenciades: riscos d'inundació, reserves hidrològiques, cens d'abocaments i cabals ecològics.

La primera d'aquestes àrees es refereix a la nova regulació relativa als riscos d'inundació, respecte a la qual s'ha de destacar la seva estreta vinculació amb la normativa europea i el procés de planificació de la gestió d'aquests riscos d'inundació que en porta causa.

En efecte, aquesta matèria ha tingut fins ara un desplegament basat en la Directiva 2007/60/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2007, relativa a l'avaluació i gestió dels riscos d'inundació, que va inspirar, al seu moment, la modificació del RDPH efectuada a través del Reial decret 9/2008, d'11 de gener, i la posterior aprovació del Reial decret 903/2010, de 9 de juliol, d'avaluació i gestió de riscos d'inundació.

D'una banda, aquesta primera modificació del RDPH ha suposat un avanç important en la gestió del risc d'inundació, mitjançant, entre altres aspectes, la definició de la zona de flux preferent, a la qual es pot ampliar la zona de policia d'acord amb l'habilitació existent a l'article 6 del TRLA. En aquesta modificació a més es va establir que en aquestes zones o vies de flux preferent l'organisme de conca només pot autoritzar les activitats no vulnerables enfront de les avingudes i que no suposin una reducció significativa de la capacitat de desguàs de la via esmentada. En la mateixa línia, s'emprèn ara alguna modificació sobre aquest particular en el RDPH, mantenint la referència a aquesta en la norma sectorial, per coherència sistemàtica.

De la mateixa manera, aquesta modificació del RDPH va crear el Sistema Nacional de Cartografia de Zones Inundables, el qual ja emmagatzema nombrosa informació cartogràfica sobre la determinació del domini públic hidràulic i la cartografia de zones inundables en l'àmbit de la majoria de les demarcacions hidrogràfiques, tot això complint els estàndards de la Directiva 2007/2/CE per la qual s'estableix una infraestructura d'informació espacial a la Comunitat Europea (INSPIRE), transposada a través de la Llei 14/2010, de 5 de juliol, sobre les infraestructures i els serveis d'informació geogràfica en Espanya (LISIGE).

D'altra banda, el Reial decret 903/2010, de 9 de juliol, d'avaluació i gestió de riscos d'inundació, que transposa a l'ordenament jurídic l'esmentada Directiva 2007/60/CE, de 23 d'octubre de 2007, va col·laborar en la consolidació de la modificació del RDPH de 2008, i va establir, entre altres aspectes, la necessitat d'incorporar al Sistema Nacional de Cartografia de Zones Inundables els mapes de perillositat i risc d'inundació elaborats en el marc d'aquesta Directiva, i a la vegada, va establir la necessitat de representar la delimitació dels llits públics i de les zones de servitud i policia i la zona de flux preferent si s'escau, en les àrees de risc potencial significatiu d'inundació identificades a l'avaluació

preliminar del risc d'inundació que estableix la Directiva, que s'havia d'efectuar abans del 22 de desembre de 2011 i que s'ha de revisar en cicles de sis anys.

Aquests aspectes han derivat en una coordinació adequada entre les dues normatives, de manera que en aquests moments ja es disposa d'una informació molt important sobre cartografia dels llits de domini públic hidràulic, zones de servitud, policia i flux preferent, juntament amb la cartografia de zones inundables i els mapes de perillositat i risc d'inundació.

A més, el Reial decret 903/2010, de 9 de juliol, preveu per a abans del 22 de desembre de 2015 l'aprovació dels plans de gestió del risc d'inundació (PGRI), instrument previst a la Directiva esmentada que ha d'incloure tots els aspectes de la gestió del risc d'inundació, i centrar-se en la prevenció, protecció i preparació, inclosos la previsió d'inundacions i els sistemes d'alerta precoç, i tenir en compte les característiques de la conca o subconca hidrogràfica considerada i estar perfectament coordinats amb els plans hidrològics de conca, compartint objectius i mesures.

Entre altres continguts, l'annex A del Reial decret 903/2010, de 9 de juliol, estableix la necessitat que aquests plans prevegin, tant com sigui possible, mesures d'ordenació territorial i urbanisme, que han d'incloure almenys limitacions als usos del sòl plantejades per a la zona inundable en els seus diferents escenaris de perillositat, els criteris utilitzats per considerar el territori no urbanitzable, i els criteris constructius exigits a les edificacions situades en zona inundable.

D'altra banda, amb l'aprovació dels plans hidrològics de conca s'han inclòs a les demarcacions en les quals succeeixen amb més freqüència els efectes d'aquesta situació hidrològica extrema, diferents consideracions sobre la gestió dels riscos d'inundació, entre les quals s'ha de destacar la identificació les activitats que es consideren vulnerables i que no poden ser autoritzades a la zona de flux preferent. Amb això es garanteix la coordinació adequada entre tots dos instruments de planificació.

Per tant, en matèria de gestió del risc d'inundació, aquesta modificació actualitza el marc normatiu vigent, i resol determinades llacunes existents en la normativa vigent, millora la seva regulació i garanteix la implantació i coordinació adequades dels plans hidrològics de conca i els plans de gestió del risc d'inundació.

Així, la primera modificació que s'emprèn estableix el procediment a seguir per determinar la màxima crescuda ordinària en els llits en què no es pugui aplicar la definició existent actualment, bé perquè no hi hagi dades de cabals registrats en el llit o bé perquè encara que n'hi hagi no estiguin en el seu règim natural. Amb això s'aconsegueix adequar l'estat de la tècnica a la dicció de la norma, i es garanteix una avaluació més ajustada d'aquests paràmetres.

En segon lloc, aquesta norma introdueix la identificació dels usos i les activitats vulnerables davant d'avingudes que no poden ser autoritzats en les zones de flux preferent, incloent-hi determinats supòsits excepcionals, com un règim específic previst per als nuclis urbans ja consolidats en els casos en què no sigui materialment possible la seva instal·lació fora d'aquesta zona. La norma regula, per tant, certes limitacions (la intensitat de les quals s'ha modulada, ponderant les circumstàncies que concorren en cada cas) a la zona de més risc d'inundacions de les que preveu la normativa en vigor atesa la seva habitualitat més gran, amb la finalitat de protegir adequadament béns jurídics de primera magnitud. De la mateixa manera, es fixen certes limitacions bàsiques a l'ús de les zones inundables, tal com estableix el TRLA, i d'aquesta manera es completa el desplegament reglamentari en la matèria.

En tercer lloc, l'experiència en la gestió d'episodis concrets d'inundació en els últims anys ha posat en evidència la necessitat de millorar el marc normatiu d'aquestes situacions, incorporant al RDPH determinats aspectes recollits en els atesos de la Directiva 2007/60/CE, de 23 d'octubre de 2007, aclarint els efectes de les avingudes ordinàries i establint un marc normatiu adequat a l'objectiu de gestió dels embassaments durant les avingudes, ja que tal com recull el segon atès de la Directiva 2007/60/CE, de 23 d'octubre de 2007, «les inundacions són fenòmens naturals que no es poden evitar, no obstant això, algunes activitats humanes (com l'increment dels assentaments humans i els béns econòmics a les

planes al·luvials i la reducció de la capacitat natural de retenció de les aigües pel sòl) i el canvi climàtic estan contribuint a augmentar les probabilitats que ocorrin, així com el seu impacte negatiu».

En quart lloc, s'actualitza i es millora el text del RDPH en altres aspectes, com mitjançant l'establiment de criteris bàsics a l'hora d'autoritzar actuacions en el domini públic hidràulic, i en especial, l'encreuament d'infraestructures de comunicació que poden alterar significativament el flux de l'aigua i, per tant, les zones inundables. Per això, s'estableixen uns criteris tècnics en el disseny de ponts, passarel·les, terraplens, etc., amb la finalitat que no afecti de manera negativa el domini públic hidràulic i el risc d'inundació existent abans i després de la construcció de les noves infraestructures. De la mateixa manera, i relacionat amb la gestió de preses i embassaments, i en especial, de la gestió d'aquestes en situacions d'avingudes, s'incorpora al RDPH la necessitat que el titular de la presa realitzi les normes d'explotació i els plans d'emergència de la presa, en els casos en què sigui aplicable d'acord amb la normativa tècnica específica.

La segona de les àrees esmentades és la regulació dels cabals ecològics. D'antic ha estat una preocupació del legislador la necessitat de preservar un règim de cabals circulants amb la finalitat de preservar la vida piscícola. Així, l'exigència de preservar un cabal ecològic o ambiental mínim per garantir la vida piscícola que de manera natural habitaria o podria habitar en el riu, així com la seva vegetació de ribera, no és una novetat de la regulació actual en matèria d'aigües sinó que ja trobem antecedents normatius, en què s'establia l'exigència d'uns cabals mínims, així per exemple la Llei de 20 de febrer de 1942, per la qual es regula el foment i la conservació de la pesca fluvial.

En la legislació específica d'aigües, es troben les primeres referències al concepte de cabal ecològic a la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües. A l'article 40, referit al contingut dels plans hidrològics de conca, estableix a l'apartat c), com a contingut obligatori del pla, l'assignació i reserva de recursos per a usos actuals i futurs, així com per a la conservació o recuperació del medi natural. Per tant, ja des de 1985 la Llei ha tingut en compte la necessitat d'assignar o reservar recursos la destinació dels quals ha de ser la conservació o, si s'escau, la recuperació del medi natural.

Per la seva banda, l'article 58 de la Llei establia que «En les concessions s'ha d'observar, als efectes del seu atorgament, l'ordre de preferència que s'estableixi en el Pla hidrològic de la conca corresponent, tenint en compte les exigències per a la protecció i conservació del recurs i el seu entorn».

Tots dos preceptes són la primera formulació de la legislació espanyola quant als cabals ecològics, formulació que no recull l'actual denominació ni es configura amb trets definits que permetin quantificar quines exigències són les requerides per a la protecció i conservació del recurs i el seu entorn.

Ha estat la Llei 10/2001, de 5 de juliol, del Pla hidrològic nacional (LPHN) la que ha definit per primera vegada els cabals ecològics a l'article 26 i ha indicat que als efectes de l'avaluació de disponibilitats hídriques, els cabals ambientals que es fixin en els plans hidrològics de conca han de tenir la consideració d'una limitació prèvia als fluxos dels sistemes d'explotació, que ha d'operar amb caràcter preferent als usos previstos en el sistema.

La Llei també indica que per al seu establiment s'han de portar a terme estudis específics per a cada tram de riu tenint en compte la dinàmica dels ecosistemes i les condicions mínimes de la seva biocenosi.

Posteriorment, el TRLA ha recollit a l'article 42 l'exigència d'establir els cabals ecològics. En un primer moment, de manera menys explícita i posteriorment, a través de la modificació portada a terme per la Llei 11/2005, de 22 de juny, de modificació de la Llei 10/2001, de 5 de juliol, del Pla hidrològic nacional. D'aquesta manera, s'estableix a la Llei d'aigües que és un contingut obligatori dels plans hidrològics de la demarcació hidrogràfica, l'assignació i reserva de recursos per a usos i demandes actuals i futurs, així com per a la conservació i recuperació del medi natural. Afegeix que a aquest efecte s'han de determinar: els cabals ecològics, entenent com a tals els que mantenen com a mínim la

vida piscícola que de manera natural habitaria o podria habitar en el riu, així com la seva vegetació de ribera.

D'altra banda, es pot dir que fins a la data el desplegament reglamentari dels cabals ecològics està recollit en el Reglament de la planificació hidrològica aprovat pel Reial decret 907/2007, de 6 de juliol (RPH), que a l'article 3, dedicat a les definicions, apartat j), defineix el cabal ecològic com el cabal que contribueix a assolir el bon estat o bon potencial ecològic en els rius o en les aigües de transició i manté, com a mínim, la vida piscícola que de manera natural habitaria o podria habitar en el riu, així com la seva vegetació de ribera.

Per la seva part l'article 17.2, del Reglament esmentat, en concordança amb l'article 59.7 del TRLA indica que els cabals ecològics no tenen la consideració d'ús, i s'han de considerar una restricció prèvia que s'imposa amb caràcter general als sistemes d'explotació.

És l'article 18 del RPH, dedicat als cabals ecològics, el que recull importants determinacions; així s'indica que el Pla hidrològic ha de determinar el règim de cabals ecològics, que aquest règim ha de permetre que es mantingui de manera sostenible la funcionalitat i l'estructura dels ecosistemes aquàtics i dels ecosistemes terrestres associats, per a això s'han de fer estudis específics, i que el procés d'implantació del règim de cabals ecològics s'ha d'efectuar de conformitat amb un procés de concertació que ha de tenir en compte els usos actuals i el règim concessional. Finalment el precepte estableix previsions per a casos de sequera prolongada.

Per completar l'anàlisi de la legislació actual sobre cabals ecològics és necessari esmentar la Instrucció de planificació hidrològica aprovada per l'Ordre ARM/2656/2008, de 10 de setembre, que dedica l'apartat 3.4 als cabals ecològics i al procediment per arribar al seu establiment. Inclou un apartat 3.4.1 dedicat al règim de cabals ecològics, en el qual assenyala els objectius, l'àmbit espacial, els components del règim de cabals ecològics, la seva caracterització.

De les diferents disposicions analitzades es desprèn la complexitat tècnica de la matèria i, la necessitat de l'actualització normativa constant que s'ha d'acomodar en la mesura en què s'assoleix un millor coneixement tècnic de la funcionalitat més adequada i de l'estructura dels ecosistemes aquàtics. Per tot això, no ha d'estranyar que la regulació jurídica d'aquesta matèria estigui en un procés constant de millora.

Fins ara, el desplegament reglamentari dels cabals ecològics, obeeix, com s'acaba d'exposar, a la necessitat de conèixer el concepte, la manera de determinar els cabals ecològics i la necessitat d'avançar de la manera més adequada per a aquesta determinació.

Tanmateix, la legislació d'aigües requereix un règim jurídic complet dels cabals ecològics en el vessant de la seva exigibilitat, del seu seguiment i en definitiva de la seva aplicació pràctica efectiva. Per això, s'entén adequat que aquest règim jurídic, atès que afecta directament la societat, els usuaris de l'aigua i, en definitiva la seva gestió, troba la seva seu adequada en el RDPH, en particular en el títol II «De la utilització del domini públic hidràulic», capítol II «Usos comuns i privatis», la qual cosa significa un primer pas en el desenvolupament del règim de cabals que s'ha de completar atenent la regulació legal, que estableixi entre altres aspectes els relacionats amb la seva exigibilitat i les possibles repercussions jurídiques per als usuaris.

L'experiència acumulada en els últims anys motivada tant des d'un punt de vista tècnic (el suport normatiu del qual s'encaixa en la instrucció de planificació hidrològica) com jurídic com a conseqüència d'una prolífera jurisprudència que ha perfilat els criteris, que com a tals han de ser observats en el desplegament i l'aplicació d'aquest règim, motiven la necessitat d'establir una regulació bàsica que garanteixi la protecció del domini públic hidràulic en un doble vessant com a recurs i com a hàbitat dels ecosistemes fluvials.

D'una banda, el règim de cabals ecològics és un requisit *sine qua non* per a la consecució dels objectius de protecció que preveu l'article 92 del TRLA, ja que és un instrument que contribueix a prevenir el deteriorament, a protegir i millorar l'estat dels ecosistemes aquàtics, així com dels ecosistemes terrestres i zones humides associats, de manera que es garanteixi un ús sostenible de l'aigua alhora que se satisfà tant en quantitat com en qualitat la seva demanda.

D'altra banda, en la mesura en què el règim dels cabals ecològics incideix en la regulació de l'ús privatiu articulat en el règim concessional que és objecte de desplegament en aquest Reglament, és procedent donar-li el tractament específic en aquest, independentment que el seu establiment sigui contingut mínim obligatori dels plans hidrològics. En aquest sentit, el legislador projecta els cabals ecològics com una restricció que s'imposa amb caràcter general als sistemes d'explotació, excloent-ne la seva consideració com a ús, opera com a *prius* que els usuaris han de respectar i que no pot formar part de cap règim concessional (l'Administració no pot disposar d'aquest volum que està subordinat a un interès general superior: la protecció del medi ambient; garantint la utilització racional dels recursos que reconeix la Constitució a l'article 45, amb una única excepció: quan les circumstàncies concretes sigui impossible, esgotant totes les vies alternatives (la mobilització de recursos hídrics mitjançant: la dessalació, regeneració d'aigües, transferència i redistribució de recursos), garantir el proveïment a poblacions.

Per les raons exposades l'instrument en el qual s'ha d'inserir la regulació material o substantiva del règim de cabals és el RDPH, deixant els aspectes associats al seu establiment al RPH, atès que es tracta d'una matèria directament en relació amb el contingut obligatori dels plans hidrològics.

En definitiva, a partir de l'experiència en l'atorgament de concessions durant els últims anys i, en especial, de l'aprovació dels diferents plans hidrològics de conca, es fa necessari precisar i millorar determinats aspectes tant de la definició dels cabals ecològics o ambientals, com el seu manteniment, control i seguiment pels diferents organismes de conca.

En especial, es recull el caràcter de restricció als sistemes d'explotació dels llits ecològics, l'exigència del seu compliment per als concessionaris, en concret per als rius regulats, i la necessitat de mantenir unes condicions de qualitat de l'aigua que no posi en risc els objectius ambientals de les masses d'aigua superficials situades aigües avall dels embassaments.

En aquest sentit, també s'estableixen els mètodes de control i seguiment dels cabals ecològics pels diferents organismes de conca i els criteris d'incompliment.

A més, es millora la redacció de diversos articles en matèria de criteris per a l'atorgament de concessions i la seva revisió, en relació amb els cabals ecològics.

Per finalitzar, referit a la regulació sobre cabals ecològics, i als efectes d'harmonitzar la regulació continguda en la present modificació s'ha considerat pertinent modificar en conseqüència aspectes puntuals del RPH.

La tercera d'aquestes àrees és la nova regulació relativa a les reserves hidrològiques per motius ambientals. L'aigua és un recurs natural indispensable per a la vida, per la qual cosa s'ha de protegir i evitar qualsevol influència nociva sobre aquest. La necessitat del desenvolupament humà provoca que les aigües i els llits per on discorren estiguin sotmeses a unes pressions importants que posen en risc la possibilitat de trobar-les en un estat proper al seu estat natural, més encara amb els efectes previsibles del canvi climàtic. Per això, és molt important el desenvolupament de mesures addicionals de protecció de l'estat de les aigües i de la morfologia fluvial, ja que el recurs hídric natural, sense intervenció antropogènica, es consolida com un requisit necessari per a la preservació futura dels ecosistemes fluvials i del diagnòstic del seu estat.

La preocupació per la conservació del recurs hídric, considerat en si mateix, s'ha anat consolidant al llarg del temps en la legislació espanyola, que ha desplegat una regulació per a la gestió i protecció de l'aigua a través de la planificació hidrològica, que es porta a terme a través dels plans hidrològics de conca i del Pla hidrològic nacional, i de la regulació del domini públic.

De la mateixa manera, l'obligada incorporació al dret espanyol de la Directiva 2000/60/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació en l'àmbit de la política d'aigües, ha comportat la incorporació de nous conceptes relacionats amb una protecció adequada de les aigües i dels ecosistemes que hi estan associats. Aquesta transposició es va portar a terme en primera instància a través de modificacions introduïdes l'any 2003 en el TRLA.

Aquesta sensibilització en relació amb el recurs hídric i la morfologia fluvial, s'ha materialitzat en el marc jurídic espanyol a través de l'establiment de les reserves hidrològiques per motius ambientals a l'article 25 de la LPHN. De la mateixa manera, el TRLA reconeix la declaració de diferents figures de protecció a través de la seva incorporació obligada en els plans hidrològics de conca, ex article 42.1.b).c') i article 43.

La terminologia de reserves naturals fluvials es recull a l'esmentat article 42 del TRLA, a través de la modificació portada a terme mitjançant la Llei 11/2005, de 22 de juny, i el seu posterior desplegament reglamentari a l'article 22 del RPH.

La declaració d'aquestes reserves fluvials té com a finalitat preservar, sense alteracions, els trams de rius amb escassa o nul·la intervenció humana, i és un subtipus de la categoria més àmplia de reserves hidrològiques per motius ambientals que regula l'article 25 de la LPHN, que empara més figures amb el mateix objecte de protecció: els elements del domini públic hidràulic.

La figura de les reserves hidrològiques previstes a la LPHN està formulada en termes amplis, i ha estat el TRLA el que ha concretat el concepte de reserves naturals fluvials, que es consideren un subtipus de reserves hidrològiques, el més nombrós i de més importància des del punt de vista hidrològic; aquesta previsió del TRLA ha possibilitat que durant anys es fessin els estudis necessaris perquè, en el si de cada conca hidrogràfica, s'hagin pogut determinar, en una primera fase, quins rius, trams o masses d'aigua de la categoria riu compleixen les condicions de naturalitat o les característiques necessàries per obtenir la declaració de reserva hidrològica.

És procedent destacar que aquestes reserves es declaren atenent criteris essencialment abiòtics, hidromorfològics, de la qualitat de l'aigua, inclòs el paisatge, però diferents i independents dels que es puguin establir a l'empara de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, de patrimoni nacional i de la biodiversitat, per l'Estat (en el cas dels parcs nacionals i d'aigües costaneres o de transició) i del Conveni de Florència del paisatge, i les comunitats autònomes en aplicació de la normativa esmentada i de la seva pròpia legislació d'espais protegits.

En aquest sentit, els plans hidrològics de demarcació del primer cicle de planificació han anat incorporant les respectives propostes de declaració. A mesura que es vagin declarant com a tals, amb base en el procediment que estableix aquesta norma, els successius plans han d'incorporar aquestes reserves, i les han de considerar limitacions a introduir en les anàlisis dels seus sistemes d'explotació, i s'han d'incloure en els seus respectius registres de zones protegides. A proposta de les comunitats autònomes aquestes reserves es poden integrar, addicionalment, en les xarxes de protecció que la comunitat hagi previst en l'exercici de les seves competències ambientals. A les conques intracomunitàries, correspon a la comunitat autònoma l'establiment, si s'escau, de les reserves hidrològiques que es considerin oportunes.

Aquesta consideració progressiva de les reserves hidrològiques a la normativa i els instruments de planificació fa necessari en l'actualitat configurar el règim jurídic de les reserves hidrològiques. D'aquesta manera, per mitjà d'aquesta modificació del RDPH, es defineixen les característiques per declarar les reserves hidrològiques i els conceptes dels subtipus que les integren. Es determina, així mateix, el règim de protecció de les reserves hidrològiques, el conjunt de mesures per a la gestió d'aquestes, i es defineix el Catàleg nacional de reserves hidrològiques per donar suport a tota la informació tècnica que possibiliti la descripció física adequada de les reserves hidrològiques, i aportar d'aquesta manera seguretat jurídica i una eina útil en l'objectiu final de garantir la protecció i preservació del domini públic hidràulic.

Quant a la identificació i declaració de les reserves hidrològiques en qualsevol dels seus subtipus, són els organismes de conca els encarregats de dur a terme les activitats tècniques i administratives necessàries per a l'estudi i l'elaboració d'una proposta amb les masses i els trams susceptibles de ser declarats reserves, ja que disposen dels instruments necessaris per conèixer i concretar els elements del domini públic hidràulic mereixedors d'aquesta protecció, la gestió dels quals tenen atribuïda per llei. La seva declaració en el cas de les conques intercomunitàries s'ha de fer mitjançant acord de Consell de Ministres,

complets els tràmits que estableix la norma, que garanteixen la participació adequada dels agents afectats.

Quant al règim de protecció i gestió, s'ha de destacar que la declaració de les reserves hidrològiques atorga una salvaguarda especial i singularitzada al recurs hídic amb la finalitat de contribuir de manera essencial a la consecució dels objectius que assenyalava la Directiva marc de l'aigua per a les masses d'aigua europees, i que es puguin considerar llocs de referència.

La protecció del domini públic hidràulic a través de la reserva implica la necessitat de fer estudis de detall per avaluar els possibles efectes dels usos de l'aigua i de l'espai fluvial sobre la reserva, i fins i tot la possibilitat de prohibir les autoritzacions o concessions sol·licitades sobre el bé reservat en determinats casos; és a dir, l'adopció de mesures administratives, tendents a impedir l'ús general o privatiu sobre el recurs esmentat per l'Administració hidràulica.

Així mateix, el Ministeri d'Agricultura i Pesca, Alimentació i Medi Ambient, en els termes que estableix l'articulat d'aquesta norma, ha de posar a disposició del públic i de les administracions competents en l'ordenació del territori, les reserves hidrològiques, perquè siguin respectats en l'ordenament i en els instruments que s'estableixin sobre ús del sòl, els quals han de contenir les previsions adequades per garantir la no-afecció sobre els recursos hídrics i ambientals associats.

D'altra banda, les reserves hidrològiques declarades s'incorporen en el registre de zones protegides, i per tant, en els plans hidrològics de conformitat amb el que preveu l'article 24 del RPH. A més, s'han d'incloure en el Catàleg nacional de reserves hidrològiques, instrument de gestió que incorpora aquesta modificació, que opera com una base de dades que permet obtenir una visió integral del conjunt de les reserves hidrològiques declarades i la gestió del qual està atribuïda al Ministeri d'Agricultura i Pesca, Alimentació i Medi Ambient.

En general, la declaració de les reserves hidrològiques està destinada a aconseguir, entre d'altres, els objectius següents: la protecció i conservació dels trams fluvials i masses d'aigua encara no alterats per l'acció de l'home en les diferents conques hidrogràfiques; el manteniment de trams fluvials i masses d'aigua que siguin representatius de la diversitat que encara és possible trobar en els diferents tipus d'ecosistemes fluvials espanyols i que permetin la seva utilització com a trams de referència en l'àmbit dels objectius que estableix la Directiva marc de l'aigua, en els quals es pugui fer, a més, un seguiment específic dels possibles efectes del canvi climàtic; la selecció dels trams fluvials i les masses d'aigua que mereixen un especial esforç de recuperació, en l'entorn de les reserves hidrològiques, i que millorin la connectivitat dels espais part de Xarxa Natura 2000; i la valoració d'aquests fragments del domini públic hidràulic, que alhora que fomenti la consciència ciutadana sobre la necessitat de fer un ús racional de l'aigua i de l'espai fluvial, promogui un desenvolupament socioeconòmic sostenible del medi rural associat al medi fluvial.

Com a complement a aquesta modificació substancial del règim de domini públic hidràulic, es procedeix a modificar en conseqüència tant el RPH com la Instrucció de planificació hidrològica, tots dos en aspectes puntuals, com la unificació de la terminologia emprada o la remissió directa a la nova regulació substancial.

És important destacar que el setembre de 2015 es va iniciar la tramitació d'un acord del Consell de Ministres que declarava 135 reserves naturals fluvials identificades en els plans hidrològics de conca, que després d'un període d'informació pública va rebre l'informe favorable del Consell Nacional de l'Aigua i el Consell Assessor de Medi Ambient. Posteriorment, el Consell de Ministres va procedir a la declaració, per acord del Consell de Ministres, de les primeres 82 reserves naturals fluvials, que suposen una longitud de 1.755,23 km i es corresponen amb les reserves naturals fluvials identificades en els plans hidrològics de conca que estan en molt bon estat ecològic, d'acord amb el que exigeix la redacció aleshores vigent de l'article 22.3 del Reial decret 907/2007, de 6 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la planificació hidrològica. La resta de reserves naturals fluvials (53) que no es van poder declarar atès que no complien el que estableix

l'esmentat article 22.3 del Reial decret 907/2007, de 6 de juliol, poden ser declarades gràcies als nous criteris que estableix aquest Reial decret.

La quarta i última d'aquestes àrees és la relativa a una sèrie de modificacions en el règim jurídic dels abocaments.

L'article 15 del TRLA ratifica el dret de les persones a accedir a la informació en matèria d'aigües, en particular sobre abocaments i qualitat d'aigües, en els termes que preveu la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient. La Llei esmentada preveu que, en nom de la difusió ambiental, les autoritats públiques han de fomentar l'ús de tecnologies de la informació i de les telecomunicacions i han de vetllar perquè, en la mesura de les seves possibilitats, la informació recollida estigui actualitzada i sigui necessària i susceptible de comparació. Així mateix, estableix que s'han de difondre, almenys, informes sobre l'estat del medi ambient d'àmbit nacional, que incloguin dades sobre la qualitat del medi ambient i les pressions que pateixi, així com dades derivades del seguiment de les activitats que afectin o puguin afectar el medi ambient i dades sobre les autoritzacions amb un efecte significatiu sobre el medi ambient. Amb l'objectiu de complir aquests requisits, es preveu que les administracions públiques estableixin mecanismes eficaços de col·laboració interadministrativa, i ajustin les seves actuacions als principis d'informació mútua, cooperació i col·laboració.

L'adaptació de la legislació vigent als requisits de la Llei 27/2006, de 18 de juliol, exigeix modificar l'article 254 del RDPH que va crear per primera vegada el Cens nacional d'abocaments (CNV). El CNV és la base de dades d'àmbit nacional que recopila informació dels abocaments d'aigües residuals a les aigües. Inclou informació procedent de les autoritzacions d'abocament de les aigües residuals a les aigües continentals i costaneres i de transició. La centralització de tota aquesta informació en una base de dades comuna permet elaborar informes sobre abocaments a les aigües d'àmbit nacional, se suporta en un sistema informàtic i és accessible a través d'internet, i contribueix d'aquesta manera al compliment de la normativa esmentada. Les autoritats competents a emetre aquestes autoritzacions són els organismes de conca en conques intercomunitàries i les administracions hidràuliques de les comunitats autònomes en conques intracomunitàries, per als abocaments efectuats des de terra al mar les autoritats són les comunitats autònomes amb competències en aigües costaneres. Per això, és necessària la col·laboració de totes les administracions implicades per disposar d'un CNV actualitzat i precís, així mateix es requereix fixar requisits mínims perquè les dades siguin comparables.

L'explotació de l'esmentada informació mediambiental pot tenir un gran interès per a empreses, organitzacions i ciutadans, per la qual cosa se'n reconeix i promou la reutilització, en les condicions generals que s'indiquen a la Llei 37/2007, de 16 de novembre, sobre reutilització de la informació del sector públic, i se'n millora l'organització i el funcionament.

En relació amb el cànon de control d'abocaments (CCV) es procedeix a fer algunes modificacions. Així, s'han detallat algunes actuacions mínimes a les quals ha d'anar destinada la quantitat recaptada. Així mateix, s'aprofita aquesta modificació per adaptar el coeficient de majoració del CCV sobre qualitat del medi a les zones protegides que regula l'article 99 bis del TRLA. Altres aspectes sobre abocaments d'aigües residuals modificats suposen reduir càrregues administratives per als titulars d'abocaments poc contaminants i millorar la protecció de les aigües davant de possibles abocaments generats per residus industrials o miners.

Al marge dels grans blocs objecte de modificació en el RDPH, es modifiquen els articles 303 i 310 referits al cànon de regulació i a la tarifa d'utilització de l'aigua als efectes de donar compliment a les sentències de 25 de gener de 2005 i de 26 de gener de 2004, de la Sala Tercera del Tribunal Suprem, que van declarar la nul·litat de l'incís «provisionalment i a compte» que figura en el respectiu paràgraf 2n dels esmentats articles 303 i 310, i es garanteix amb això la màxima seguretat jurídica possible als destinataris.

A més, per garantir la concordança entre les modificacions que s'incorporen en el RDPH i les restants normes en vigor que conformen el grup normatiu regulador de l'aigua, s'incorporen les modificacions oportunes del Reial decret 907/2007, de 6 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la planificació hidrològica, en relació fonamentalment amb les referències a cabals ecològics i reserves hidrològiques, així com els aspectes corresponents de l'Ordre ARM/2656/2008, de 10 de setembre, per la qual s'aprova la instrucció de planificació hidrològica, i s'hi inclou una disposició addicional, única, en virtut de la qual totes les referències contingudes en l'Ordre esmentada a les reserves naturals fluvials i el seu contingut s'entenen fetes a les reserves hidrològiques en els termes que assenyala l'article 244 bis i següents del RDPH.

D'altra banda, amb la finalitat d'homogeneïtzar les definicions i coordinar els aspectes relatius a l'ordenació territorial i urbanística, es fan dues modificacions del Reial decret 903/2010, de 9 de juliol, d'avaluació i gestió de riscos d'inundació. D'una banda, s'unifica la definició de la zona de flux preferent i, de l'altra, s'estableix que els instruments d'ordenació territorial i urbanística, en l'ordenació que facin dels usos del sòl, no poden incloure determinacions que no siguin compatibles, entre d'altres, amb la normativa sectorial aplicable a cada origen d'inundació.

Finalment, es fa una modificació del Reial decret 817/2015, d'11 de setembre, pel qual s'estableixen els criteris de seguiment i avaluació de l'estat de les aigües superficials i les normes de qualitat ambiental, en relació amb la definició de l'òrgan competent.

El text inclou així mateix una disposició transitòria relativa a les zones protegides incloses en els plans de segon cicle a l'empara de l'article 23 del Reglament de la planificació hidrològica i tres disposicions finals. La disposició final primera estableix el fonament competencial, la disposició final segona es refereix a les despeses de personal i la tercera estableix l'entrada en vigor.

D'acord amb el que s'ha exposat anteriorment, és important ressaltar la funcionalitat «i importància» d'aquestes modificacions en l'aplicació de tots els plans hidrològics de segon cicle: els aprovats pel Reial decret 1/2016, de 8 de gener, pel qual s'aprova la revisió dels plans hidrològics de les demarcacions hidrogràfiques del Cantàbric Occidental, Guadalquivir, Ceuta, Melilla, Segura i Xúquer, i de la part espanyola de les demarcacions hidrogràfiques del Cantàbric Oriental, del Miño-Sil, Duero, Tajo, Guadiana i Ebre, així com el Reial decret 11/2016, de 8 de gener, pel qual s'aproven els plans hidrològics de les demarcacions hidrogràfiques de Galícia-Costa, de les conques mediterrànies andaluses, del Guadalete i Barbate i del Tinto, Odiel i Piedras, tots intracomunitaris. Aquests plans s'unien al de la demarcació hidrogràfica de les Illes Balears, també de competència autonòmica, que va ser aprovat pel Reial decret 701/2015, de 17 de juliol.

De la mateixa manera, és igualment essencial per a la implantació correcta dels plans de gestió del risc d'inundació, aprovats mitjançant els següents reials decrets: el Reial decret 18/2016, de 15 de gener, pel qual s'aproven els plans de gestió del risc d'inundació de les demarcacions hidrogràfiques del Guadalquivir, Segura, Xúquer i de la part espanyola de les demarcacions hidrogràfiques del Miño-Sil, Duero, Tajo, Guadiana, Ebre, Ceuta i Melilla, el Reial decret 19/2016, de 15 de gener, pel qual s'aprova el Pla de gestió del risc d'inundació de la demarcació hidrogràfica de Galícia-Costa, el Reial decret 20/2016, de 15 de gener, pel qual s'aproven els plans de gestió del risc d'inundació de la demarcació hidrogràfica del Cantàbric Occidental i de la part espanyola de la demarcació hidrogràfica del Cantàbric Oriental, i el Reial decret 21/2016, de 15 de gener, pel qual s'aproven els plans de gestió del risc d'inundació de les conques internes d'Andalusia: demarcacions hidrogràfiques del Tinto, Odiel i Piedras; Guadalete i Barbate; i conques mediterrànies andaluses. Posteriorment, es va aprovar el Pla de gestió del risc d'inundació de la demarcació hidrogràfica de les Illes Balears, mitjançant el Reial decret 159/2016, de 15 d'abril, i encara queda pendent tancar el procés a les conques internes de Catalunya i les illes Canàries, de competència autonòmica.

Aquest Reial decret es dicta de conformitat amb el que disposen les lleis que desplega, disposicions finals primera de la LPHN i segona del TRLA, que faculden el Govern i l'aleshores ministre de Medi Ambient, avui ministre d'Agricultura i Pesca, Alimentació i

Medi Ambient per dictar, en l'àmbit de les seves competències, les disposicions necessàries per al seu desplegament i aplicació.

Aquesta norma té naturalesa jurídica de legislació bàsica d'acord amb el que estableix l'article 149.1.23a de la Constitució en la mesura en què és un cos normatiu indispensable per assegurar el mínim comú normatiu en la protecció del medi ambient aplicable per a totes les demarcacions hidrogràfiques, de manera que actua com a títol competencial prevalent, ja que en matèria d'aigües conflueixen sobre una mateixa realitat física diversos títols competencials diferents a favor de l'Estat.

En tot cas, els criteris establerts són requisits mínims, per la qual cosa la regulació deixa marge a la normativa autonòmica per establir mecanismes addicionals de protecció, i permet el desplegament legislatiu per part de les comunitats autònomes amb competències en matèria de medi ambient en allò que no afecti el tractament del recurs a les conques intercomunitàries, competència exclusiva de l'Estat. En aquest sentit, s'ha de destacar que amb la present norma es modifica l'entroncament competencial de la regulació dels cabals ecològics que hi havia fins al moment, ja que atesa la seva naturalesa jurídica i contingut, es considera prevalent el seu dictat per l'esmentat títol competencial, en comptes de limitar-lo a una perspectiva merament de gestió del recurs com fins a la data: una regulació d'aquestes característiques, en el marc de la normativa comunitària, s'ha de vincular necessàriament amb la protecció ambiental tant de la fauna com de la flora vinculada al recurs i no com una regulació de l'ús, atès que els cabals es conceptuen com una limitació prèvia a qualsevol delimitació d'usos.

A més, en virtut de l'article 149.1.22a de la Constitució, a les conques hidrogràfiques intercomunitàries correspon a l'Estat en exclusiva la declaració de les reserves així com l'establiment del procediment per fer-ho, i es preserva així la competència de les comunitats autònomes sobre les conques intracomunitàries en aquests dos aspectes a les aigües de la seva competència. A part d'això, en el cas de la regulació relativa a inundacions i a les preses i embassaments, el Reial decret a més es dicta a l'empara de l'article 149.1.29a de la Constitució, que atribueix competències a l'Estat en matèria de seguretat pública.

El Consell Assessor de Medi Ambient, el Consell Nacional de l'Aigua, l'Agència Espanyola de Protecció de Dades i la Comissió Nacional de Protecció Civil han emès informe sobre el present Reial decret i en la seva tramitació s'han consultat les comunitats autònomes i els sectors afectats.

En virtut d'això, a proposta de la ministra d'Agricultura i Pesca, Alimentació i Medi Ambient, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 9 de desembre de 2016,

DISPOSO:

Article primer. *Modificació del Reglament del domini públic hidràulic, que desplega els títols preliminar, I, IV, V, VI, VII i VIII del text refós de la Llei d'aigües, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, aprovat pel Reial decret 849/1986.*

El Reglament del domini públic hidràulic, que desplega els títols preliminar, I, IV, V, VI, VII i VIII del text refós de la Llei d'aigües, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, aprovat pel Reial decret 849/1986, d'11 d'abril, queda modificat en els termes següents:

U. Es modifica l'apartat 2 de l'article 4, amb la redacció següent:

«2. En els trams de llit on hi hagi informació hidrològica suficient, es considera cabal de la màxima crescuda ordinària la mitjana dels màxims cabals instantanis anuals en el seu règim natural, calculada a partir de les sèries de dades existents i seleccionant un període que ha d'incloure el màxim nombre d'anys possible i ha de ser superior a deu anys consecutius. Aquest període és representatiu del comportament hidràulic del corrent i en la seva definició s'han de tenir en compte les característiques geomorfològiques, ecològiques i referències històriques disponibles.

En els trams de llit en què no hi hagi informació hidrològica suficient per aplicar el paràgraf anterior, el cabal de la màxima crescuda ordinària s'ha d'establir a partir de mètodes hidrològics i hidràulics alternatius, i, en especial, a partir de la simulació hidrològica i hidràulica de la determinació de la mare fluvial o llit natural i tenint en compte el comportament hidràulic del corrent, les característiques geomorfològiques, ecològiques i referències històriques disponibles.»

Dos. Es modifica el paràgraf primer de l'apartat 2 de l'article 9, amb la redacció següent:

«2. Sense perjudici de la modificació dels límits de la zona de policia, quan es doni alguna de les causes assenyalades a l'article 6.2 del text refós de la Llei d'aigües (TRLA), la zona de policia es pot ampliar, si és necessari, per incloure la zona o zones on es concentra preferentment el flux, amb l'objectiu específic de protegir el règim de corrents en avingudes, i reduir el risc de producció de danys en persones i béns. En aquestes zones o vies de flux preferent només poden ser autoritzades les activitats no vulnerables enfront de les avingudes i que no suposin una reducció significativa de la capacitat de desguàs de les zones esmentades, en els termes que preveuen els articles 9 bis, 9 ter i 9 quàter.»

Tres. S'afegeix un nou article 9 bis amb la redacció següent:

«Article 9 bis. *Limitacions als usos en la zona de flux preferent en sòl rural.*

Amb l'objecte de garantir la seguretat de les persones i els béns, de conformitat amb el que preveu l'article 11.3 del TRLA, i sense perjudici de les normes complementàries que puguin establir les comunitats autònomes, s'estableixen les següents limitacions en els usos del sòl a la zona de flux preferent:

1. En els sòls que a la data d'entrada en vigor del Reial decret 638/2016, de 9 de desembre, estiguin en la situació bàsica de sòl rural del text refós de la Llei de sòl i rehabilitació urbana, aprovat pel Reial decret legislatiu 7/2015, de 30 d'octubre, no es permet la instal·lació de noves:

a) Instal·lacions que emmagatzemin, transformin, manipulin, generin o aboquin productes que puguin ser perjudicials per a la salut humana i l'entorn (sòl, aigua, vegetació o fauna) com a conseqüència del seu arrossegament, dilució o infiltració, en particular estacions de subministrament de carburant, depuradores industrials, magatzems de residus, instal·lacions elèctriques de mitjana i alta tensió; o centres escolars o sanitaris, residències de persones grans, o de persones amb discapacitat, centres esportius o grans superfícies comercials on es puguin donar grans aglomeracions de població; o parcs de bombers, centres penitenciaris, instal·lacions dels serveis de protecció civil.

b) Edificacions, obres de reparació o rehabilitació que suposin un increment de l'ocupació en planta o del volum d'edificacions existents, canvis d'ús que incrementin la vulnerabilitat de la seguretat de les persones o béns enfront de les avingudes, garatges subterranis, soterranis i qualsevol edificació sota rasant i instal·lacions permanents d'aparcaments de vehicles en superfície.

c) Acampades, zones destinades a l'allotjament en els càmpings i edificis d'usos vinculats.

d) Depuradores d'aigües residuals urbanes, excepte en els casos en què es comprovi que no hi ha una ubicació alternativa o, en el cas de petites poblacions, que els seus sistemes de depuració siguin compatibles amb les inundacions. En aquests casos excepcionals, s'han de dissenyar tenint en compte, a més dels requisits que preveuen els articles 246 i 259 ter, el risc d'inundació existent, incloent-hi mesures que evitin els danys eventuais que es puguin originar a les seves instal·lacions i garantint que no s'incrementi el risc d'inundació a l'entorn

immediat, ni aigua avall. A més s'ha d'informar l'organisme de conca dels punts de desbordament en virtut de la disposició addicional segona. Queden exceptuades les obres de conservació, millora i protecció de les ja existents.

e) Hivernacles, tancaments i tanques que no siguin permeables, com ara els tancaments de mur de fàbrica estancs de qualsevol classe.

f) Granges i vivers d'animals que hagin d'estar inclosos en el Registre d'explotacions ramaderes.

g) Rebles que modifiquin la rasant del terreny i suposin una reducció significativa de la capacitat de desguàs. Aquest supòsit no és aplicable als rebles associats a les actuacions que preveu l'article 126 ter, que es regeixen pel que estableix l'article esmentat.

h) Piles de materials que puguin ser arrossegats o puguin degradar el domini públic hidràulic o l'emmagatzematge de residus de tot tipus.

i) Infraestructures lineals dissenyades de manera tendent al paral·lelisme amb el llit. Excepcionalment, quan es demostrï que no hi ha cap altra alternativa viable de traçat, es pot admetre una ocupació parcial de la zona de flux preferent, minimitzant sempre l'alteració del règim hidràulic i que es compensi, si s'escau, l'increment del risc d'inundació que eventualment es pugui produir. Queden exceptuades les infraestructures de sanejament, proveïment i altres canalitzacions subterrànies així com les obres de conservació, millora i protecció d'infraestructures lineals ja existents. Les obres de protecció enfront d'inundacions es regeixen pel que estableixen els articles 126, 126 bis i 126 ter.

2. Excepcionalment es permet la construcció de petites edificacions destinades a usos agrícoles amb una superfície màxima de 40 m², la construcció de les obres necessàries associades als aprofitaments reconeguts per la legislació d'aigües, i les altres obres destinades a la conservació i restauració de construccions singulars associades a usos tradicionals de l'aigua, sempre que es mantingui el seu ús tradicional, i no es permet, en cap cas, un canvi d'ús llevat del condicionament museístic, sempre que es compleixin els requisits següents:

a) No representi un augment de la vulnerabilitat de la seguretat de les persones o béns enfront de les avingudes.

b) Que no s'incrementi de manera significativa la inundabilitat de l'entorn immediat, ni aigua avall, ni es condicionin les possibles actuacions de defensa contra inundacions de la zona urbana. Es considera que es produeix un increment significatiu de la inundabilitat quan a partir de la informació obtinguda dels estudis hidrològics i hidràulics, que en cas necessari es requereixin per a la seva autorització i que defineixin la situació abans de l'actuació prevista i després d'aquesta, no es dedueixi un augment de la zona inundable en terrenys altament vulnerables.

3. Qualsevol actuació a la zona de flux preferent ha de disposar d'una declaració responsable, presentada davant l'Administració hidràulica competent i integrada, si s'escau, a la documentació de l'expedient d'autorització, en la qual el promotor expressi clarament que coneix i assumeix el risc existent i les mesures de protecció civil aplicables al cas, i es compromet a traslladar aquesta informació als possibles afectats, independentment de les mesures complementàries que consideri oportú adoptar per a la seva protecció. Aquesta declaració és independent de qualsevol autorització o acte d'intervenció administrativa prèvia que hagin d'atorgar els diferents òrgans de les administracions públiques, amb subjecció, almenys, a les limitacions d'ús que estableix aquest article. En particular, aquestes actuacions han de disposar amb caràcter previ a la seva execució, segons que correspongui, de l'autorització a la zona de policia en els termes que preveu l'article 78 o amb l'informe de l'Administració hidràulica de conformitat amb l'article 25.4 del TRLA (en aquest cas, llevat que el corresponent Pla d'ordenació urbana, altres figures d'ordenament urbanístic o plans d'obres de l'Administració, hagin estat objecte d'informe i hagin

recollit les oportunes previsions formulades a aquest efecte). La declaració responsable s'ha de presentar davant l'Administració hidràulica amb una antelació mínima d'un mes abans de l'inici de l'activitat en els casos en què no hagi estat inclosa en un expedient d'autorització.

4. Per als supòsits excepcionals anteriors, i per a les edificacions existents, les administracions competents han de fomentar l'adopció de mesures de disminució de la vulnerabilitat i autoprotecció, tot això d'acord amb el que estableix la Llei 17/2015, de 9 de juliol, del Sistema Nacional de Protecció Civil, i la normativa de les comunitats autònomes.»

Quatre. S'afegeix un nou article 9 ter amb la redacció següent:

«Article 9 ter. Obres i construccions a la zona de flux preferent en sòls en situació bàsica de sòl urbanitzat.

1. En el sòl que a la data d'entrada en vigor del Reial decret 638/2016, de 9 de desembre, estigui en la situació bàsica de sòl urbanitzat d'acord amb l'article 21.3 i 4 del text refós de la Llei del sòl i rehabilitació urbana, es poden fer noves edificacions, obres de reparació o rehabilitació que suposin un increment de l'ocupació en planta o del volum d'edificacions existents, canvis d'ús, garatges subterranis, soterranis i qualsevol edificació sota rasant i instal·lacions permanents d'aparcaments de vehicles en superfície, sempre que es compleixin els requisits següents i sense perjudici de les normes addicionals que estableixin les comunitats autònomes:

a) No representin un augment de la vulnerabilitat de la seguretat de les persones o béns enfront de les avingudes, ja que s'han dissenyat tenint en compte el risc al qual estan sotmesos.

b) Que no s'incrementi de manera significativa la inundabilitat de l'entorn immediat ni aigua avall, ni es condicionin les possibles actuacions de defensa contra inundacions de la zona urbana. Es considera que es produeix un increment significatiu de la inundabilitat quan a partir de la informació obtinguda dels estudis hidrològics i hidràulics, que en cas necessari es requereixin per a la seva autorització i que defineixin la situació abans de l'actuació prevista i després d'aquesta, no es dedueixi un augment de la zona inundable en terrenys altament vulnerables.

c) Que no es tractin de noves instal·lacions que emmagatzemin, transformin, manipulin, generin o aboquin productes que puguin ser perjudicials per a la salut humana i l'entorn (sòl, aigua, vegetació o fauna) com a conseqüència del seu arrossegament, dilució o infiltració, en particular estacions de subministrament de carburant, depuradores industrials, magatzems de residus, instal·lacions elèctriques de mitjana i alta tensió.

d) Que no es tracti de nous centres escolars o sanitaris, residències de persones grans, o de persones amb discapacitat, centres esportius o grans superfícies comercials on es puguin produir grans aglomeracions de població.

e) Que no es tracti de nous parcs de bombers, centres penitenciaris o instal·lacions dels serveis de protecció civil.

f) Les edificacions de caràcter residencial s'han de dissenyar tenint en compte el risc i el tipus d'inundació existent i els nous usos residencials s'han de disposar a una cota tal que no es vegin afectats per l'avinguda amb període de retorn de 500 anys. Poden disposar de garatges subterranis i soterranis, sempre que es garanteixi l'estanquitat del recinte per a l'avinguda de 500 anys de període de retorn, i que es facin estudis específics per evitar el col·lapse de les edificacions, tot això tenint en compte la càrrega sòlida transportada i que a més disposin de respiradors i vies d'evacuació per damunt de la cota de l'avinguda. S'ha de tenir en compte, en la mesura que es pugui, la seva accessibilitat en situació d'emergència per inundacions.

2. A més del que exigeix l'article 9 bis.3, amb caràcter previ a l'inici de les obres, el promotor ha de disposar del certificat del Registre de la propietat en el qual s'acrediti que existeix una anotació registral que indica que la construcció està en zona de flux preferent.

3. Per als supòsits excepcionals anteriors, i per a les edificacions existents, les administracions competents han de fomentar l'adopció de mesures de disminució de la vulnerabilitat i l'autoprotecció, tot això d'acord amb el que estableix la Llei 17/2015, de 9 de juliol, del Sistema Nacional de Protecció Civil, i la normativa de les comunitats autònomes.»

Cinc. S'afegeix un nou article 9 quàter amb la redacció següent:

«Article 9 quàter. *Règim especial en municipis amb més d'1/3 de la seva superfície inclosa a la zona de flux preferent.*

1. En els municipis en què almenys un 1/3 de la seva superfície estigui inclosa a la zona de flux preferent o que per la morfologia del seu territori tinguin una impossibilitat material per orientar els seus futurs desenvolupaments cap a zones no inundables, es pot permetre com a règim especial la realització de noves edificacions o usos associats a la zona de flux preferent, sempre que compleixin els requisits següents i sense perjudici de les normes addicionals que estableixin les comunitats autònomes:

a) Estiguin ubicats fora de la zona de policia.

b) No incrementin de manera significativa el risc d'inundació existent. Es considera que es produeix un increment significatiu del risc d'inundació quan, a partir de la informació obtinguda dels estudis hidrològics i hidràulics que en cas necessari siguin requerits per a la seva autorització i que defineixin la situació abans de l'actuació prevista i després d'aquesta, no es dedueixi un augment de la zona inundable en terrenys altament vulnerables.

c) No representin un augment de la vulnerabilitat de la seguretat de les persones o béns enfront de les avingudes, ja que s'han dissenyat tenint en compte el risc al qual estan sotmesos, i a més compleixen el que estableix l'article 9 ter.1.f).

d) No es permet la construcció d'instal·lacions que estiguin entre les que conté l'article 9 bis.1.a), e) i h), ni grans superfícies comercials on es puguin donar grans aglomeracions de població.

e) No es permet, llevat que quan amb caràcter excepcional es demostrï que no hi ha cap altra alternativa d'ubicació, el nou establiment de serveis o equipaments sensibles o infraestructures públiques essencials per al nucli urbà, com ara: hospitals, centres escolars o sanitaris, residències de persones grans o de persones amb discapacitat, centres esportius, parcs de bombers, depuradores, instal·lacions dels serveis de protecció civil o similars. Per a aquests casos excepcionals, les infraestructures requerides no han d'incrementar de manera significativa la inundabilitat de l'entorn immediat ni aigua avall, de manera que no es produeixi un augment de la zona inundable en terrenys altament vulnerables. Igualment, no han de condicionar les possibles actuacions de defensa contra inundacions de la zona urbana, ni han de representar un augment de la vulnerabilitat de la seguretat de les persones o béns enfront de les avingudes, ja que s'han dissenyat tenint en compte el risc al qual estan sotmeses, i a més compleixen el que estableix l'article 9 ter.1.f); per a això s'han de fer els oportuns estudis hidrològics i hidràulics que defineixin la situació abans de l'actuació prevista i després d'aquesta.

2. A més del que exigeix l'article 9 bis.3, amb caràcter previ a l'inici de les obres, el promotor ha de disposar del certificat del Registre de la propietat en el qual s'acrediti que existeix una anotació registral que indica que la construcció està en zona de flux preferent.

3. Per als supòsits anteriors, i per a les edificacions existents, les administracions competents han de fomentar l'adopció de mesures de disminució de la vulnerabilitat i autoprotecció, tot això d'acord amb el que estableix la Llei 17/2015, de 9 de juliol, del Sistema Nacional de Protecció Civil, i la normativa de les comunitats autònomes.»

Sis. Es modifica l'article 10, que queda redactat de la manera següent:

«Article 10. *Gestió dels episodis d'avingudes i inundacions.*

1. En cas d'urgència es poden efectuar treballs de protecció de caràcter provisional en els marges dels llits. Són responsables dels danys eventuais que es puguin derivar d'aquestes obres els propietaris o, si s'escau, els promotors que les hagin construït.

2. La realització d'aquests treballs a la zona de policia s'ha de posar en coneixement de l'organisme de conca en el termini de quinze dies, per tal que aquest, a la vista d'aquests i de les circumstàncies que els van motivar, pugui resoldre sobre la seva legalització o demolició de conformitat amb l'article 78.

3. En la gestió d'una avinguda, en l'operació dels òrgans de desguàs dels embassaments de la conca, s'ha de procedir d'acord amb el que estableix l'article 49 del Reglament de l'Administració pública de l'aigua i de la planificació hidrològica aprovat pel Reial decret 927/1988, de 29 de juliol, i amb les obligacions que estableix per als titulars de preses i embassaments l'article 367 d'aquest Reglament.

4. Amb la finalitat de minimitzar, en la mesura que es pugui, els danys aigua avall dels embassaments existents, en el conjunt d'operacions destinades a la gestió d'una avinguda en un determinat tram de riu situat aigua avall d'un embassament, o sistema d'embassaments, les maniobres dels òrgans de desguàs s'han d'efectuar amb l'objectiu que el cabal màxim desguassat no superi, al llarg del període de durada de l'avinguda, al màxim cabal d'entrada estimat en el període esmentat, sense perjudici de les maniobres que s'efectuïn amb l'objectiu d'augmentar la capacitat de regulació de l'embassament o la seva pròpia seguretat mitjançant desembassaments preventius ni de les obligacions derivades del compliment del règim de cabals ecològics.»

Set. Es modifica l'apartat 1 de l'article 14 amb la redacció següent, i se suprimeix l'apartat 4:

«1. Es consideren zona inundable els terrenys que puguin resultar inundats pels nivells teòrics que assolirien les aigües en les avingudes el període estadístic de retorn de les quals sigui de 500 anys, tenint en compte estudis geomorfològics, hidrològics i hidràulics, així com de sèries d'avingudes històriques i documents o evidències històriques d'aquestes en els llacs, llacunes, embassaments, rius o rierols. Aquests terrenys compleixen tasques de retenció o alleugeriment dels fluxos d'aigua i càrrega sòlida transportada durant les crescudes esmentades o de resguard contra l'erosió. Aquestes zones s'han de declarar en els llacs, llacunes, embassaments, rius o rierols.

La qualificació de zones inundables no altera la qualificació jurídica i la titularitat dominical que aquests terrenys tenien.»

Vuit. S'inclou un nou article 14 bis amb el contingut següent:

«Article 14 bis. *Limitacions als usos del sòl en la zona inundable.*

Amb l'objecte de garantir la seguretat de les persones i béns, de conformitat amb el que preveu l'article 11.3 del text refós de la Llei d'aigües, i sense perjudici de les normes complementàries que puguin establir les comunitats autònomes, s'estableixen les següents limitacions en els usos del sòl en la zona inundable:

1. Les noves edificacions i usos associats en els sòls que estiguin en situació bàsica de sòl rural a la data d'entrada en vigor del Reial decret 638/2016, de 9 de desembre, s'han de realitzar, en la mesura que es pugui, fora de les zones inundables.

En els casos en què no sigui possible, cal atènyer-se al que sobre això estableixin, si s'escau, les normatives de les comunitats autònomes, tenint en compte el següent:

a) Les edificacions s'han de dissenyar tenint en compte el risc d'inundació existent i els nous usos residencials s'han de disposar a una cota tal que no es vegin afectats per l'avinguda amb període de retorn de 500 anys, i s'han de dissenyar tenint en compte el risc i el tipus d'inundació existent. Poden disposar de garatges subterranis i soterranis, sempre que es garanteixi l'estanquitat del recinte per a l'avinguda de 500 anys de període de retorn, es facin estudis específics per evitar el col·lapse de les edificacions, tot això tenint en compte la càrrega sòlida transportada, i a més es disposi de respiradors i vies d'evacuació per damunt de la cota de l'avinguda. S'ha de tenir en compte la seva accessibilitat en situació d'emergència per inundacions.

b) S'ha d'evitar l'establiment de serveis o equipaments sensibles o infraestructures públiques essencials, com ara hospitals, centres escolars o sanitaris, residències de persones grans o de persones amb discapacitat, centres esportius o grans superfícies comercials on es puguin donar grans aglomeracions de població, acampades, zones destinades a l'allotjament en els càmpings i edificis d'usos vinculats, parcs de bombers, centres penitenciaris, depuradores, instal·lacions dels serveis de protecció civil, o similars. Excepcionalment, quan es demostrï que no hi ha cap altra alternativa d'ubicació, se'n pot permetre l'establiment, sempre que es compleixi el que estableix l'apartat anterior i s'asseguri la seva accessibilitat en situació d'emergència per inundacions.

2. En els sòls que a la data d'entrada en vigor del Reial decret 638/2016, de 9 de desembre, estiguin en la situació bàsica de sòl urbanitzat, es pot permetre la construcció de noves edificacions, tenint en compte, en la mesura que es pugui, el que estableixen les lletres a) i b) de l'apartat 1.

3. Per als supòsits anteriors, i per a les edificacions existents, les administracions competents han de fomentar l'adopció de mesures de disminució de la vulnerabilitat i autoprotecció, tot això d'acord amb el que estableix la Llei 17/2015, de 9 de juliol, del Sistema Nacional de Protecció Civil, i la normativa de les comunitats autònomes. Així mateix, el promotor ha de subscriure una declaració responsable en la qual expressi clarament que coneix i assumeix el risc existent i les mesures de protecció civil aplicables al cas, i es compromet a traslladar aquesta informació als possibles afectats, independentment de les mesures complementàries que consideri oportú adoptar per a la seva protecció. Aquesta declaració responsable ha d'estar integrada, si s'escau, a la documentació de l'expedient d'autorització. En els casos en què no hagi estat inclosa en un expedient d'autorització de l'administració hidràulica, s'ha de presentar davant aquesta amb una antelació mínima d'un mes abans de l'inici de l'activitat.

4. A més del que estableix l'apartat anterior, amb caràcter previ a l'inici de les obres, el promotor ha de disposar del certificat del Registre de la propietat en el qual s'acrediti que existeix una anotació registral que indica que la construcció està en zona inundable.

5. En relació amb les zones inundables, s'ha de distingir entre les que estan incloses dins de la zona de policia que defineix l'article 6.1.b) del TRLA, en què l'execució de qualsevol obra o treball requereix l'autorització administrativa dels organismes de conca d'acord amb l'article 9.4, de les altres zones inundables situades fora de l'esmentada zona de policia, en què les activitats les ha d'autoritzar l'administració competent amb subjecció, almenys, a les limitacions d'ús que

estableix aquest article, i a l'informe que ha d'emetre amb caràcter previ l'Administració hidràulica de conformitat amb l'article 25.4 del TRLA, llevat que el corresponent Pla d'ordenació urbana, altres figures d'ordenament urbanístic o plans d'obres de l'Administració, hagin estat objecte d'un informe i hagin recollit les oportunes previsions formulades a aquest efecte.»

Nou. S'afegeixen els articles 49 ter, 49 quàter i 49 quinquies, amb la redacció següent:

«Article 49 ter. *Règim de cabals ecològics.*

1. L'establiment del règim de cabals ecològics té la finalitat de contribuir a la conservació o recuperació del medi natural i mantenir com a mínim la vida piscícola que, de manera natural, habitaria o podria habitar en el riu, així com la seva vegetació de ribera i a assolir el bon estat o bon potencial ecològics en les masses d'aigua, així com a evitar-ne el deteriorament. Així mateix, el cabal ecològic ha de ser suficient per evitar que per raons quantitatives es posi en risc la supervivència de la fauna piscícola i la vegetació de ribera.

2. Els cabals ecològics no tenen el caràcter d'ús, la qual cosa s'ha de considerar una restricció que s'imposa amb caràcter general als sistemes d'explotació. En conseqüència, les disponibilitats hídriques obtingudes en aquestes condicions són les que poden ser objecte d'assignació i reserva en els plans hidrològics de conca.»

Article 49 quàter. *Manteniment del règim de cabals ecològics.*

1. L'exigència en el compliment dels cabals ecològics s'ha de mantenir en tots els sistemes d'explotació, amb l'única excepció del proveïment a poblacions quan no hi hagi una alternativa raonable que pugui donar satisfacció a aquesta necessitat, i hagin planificat de conformitat amb l'article 22.3.a) del text refós de la Llei del sòl i rehabilitació urbana, aprovat pel Reial decret legislatiu 7/2015, de 30 d'octubre.

2. La inexistència d'una obligació expressa en relació amb el manteniment de cabals ecològics en les autoritzacions i concessions atorgades per l'Administració hidràulica no exonera el concessionari de l'observança d'aquests.

3. En llits de rius no regulats, l'exigència dels cabals ecològics queda limitada als períodes en què la disponibilitat natural ho permeti.

4. Sense perjudici del que estableixen els apartats següents, en els rius que disposin de reserves artificials d'aigua embassada o puguin disposar-ne, s'exigeix el manteniment del règim de cabals ecològics aigua avall de les preses d'acord amb el que preveu la disposició transitòria cinquena i quan la disponibilitat natural ho permeti. A aquest efecte, el règim de cabals ecològics no és exigible si l'embassament no rep aportacions naturals iguals o superiors al cabal ecològic que fixa el corresponent pla hidrològic, i en aquests casos queda limitat al règim d'entrades naturals a l'embassament.

No obstant això, el règim de cabals ecològics és exigible, sempre i en tot cas, quan hi hagi una legislació prevalent com l'aplicable a la Xarxa Natura o a la Llista de zones humides d'importància internacional d'acord amb el Conveni de Ramsar, de 2 de febrer de 1971, en la qual s'estableix la prevalença del cabal ecològic enfront de l'ús.

En tot cas, l'exigibilitat del compliment dels cabals s'ha de mantenir atenent l'estat en què estiguin els rius aigua avall a causa de situacions d'estrès hídric prèvies quan, tot i que hagi cessat l'aportació natural aigua amunt, es puguin efectuar aportacions addicionals provinents d'aigua embassada que puguin contribuir a mitigar aquest estrès.

5. Les subzones o sistemes d'explotació que, d'acord amb el sistema d'indicadors de sequera integrat en el Pla especial d'actuació davant situacions d'alerta i sequera eventual de la demarcació hidrogràfica corresponent, estiguin

afectats per aquest fenomen conjuntural, amb sequera formalment declarada, poden aplicar un règim de cabals ecològics menys exigent d'acord amb el que preveu el seu pla hidrològic, sense perjudici del que estableix l'article 18.4 del RPH.

6. Els cabals de desembassament a peu de presa que sigui necessari alliberar per mantenir el règim de cabals ecològics, poden ser objecte de concessió o autorització per a aprofitament hidroelèctric, en la mesura en què no distorsioni el règim de cabals ecològics aigua avall de la presa.

7. Els cabals desembassats per mantenir el règim de cabals ecològics han d'oferir unes condicions de qualitat, i en especial d'oxigenació, que no posin en risc els objectius ambientals de la massa d'aigua superficial situada immediatament aigua avall de la presa que els allibera per causa de les operacions d'amollament d'aquests cabals. D'altra banda, la massa d'aigua que rebí els cabals ecològics no ha de registrar un deteriorament en el seu estat o potencial com a conseqüència de rebre uns cabals ecològics en pitjors condicions qualitatives que les d'entrada a l'embassament que els allibera. En l'exigibilitat d'aquests requisits, són aplicables els períodes temporals que regula la disposició transitòria cinquena en relació amb l'adaptació dels òrgans de desguàs de les preses.

Article 49 quinquies. *Control i seguiment del règim de cabals ecològics.*

1. Els organismes de conca han de vigilar el compliment dels règims de cabals ecològics en les estacions d'aforament integrades en xarxes de control que compleixin unes condicions adequades per a aquest fi. Addicionalment, poden valorar el compliment dels règims de cabals ecològics mitjançant campanyes d'aforament específiques o altres procediments.

2. S'entén que es produeix l'incompliment del règim de cabals ecològics establert en el corresponent pla hidrològic quan es doni algun dels supòsits següents:

a) Si en algun moment els cabals mínims han estat inferiors al 50% del valor establert en els termes que sigui exigible de conformitat amb el que preveu l'article 49 quàter.

b) Si durant més de 72 hores, al llarg d'un mes, s'incompleixen els cabals mínims, màxims o de desembassament, establerts com a components del règim de cabals ecològics en, almenys, un 20% del seu valor.

c) Si, durant una setmana en més de sis episodis instantanis, s'incompleixen les condicions màximes o mínimes establertes en, almenys, un 20% del seu valor.

d) Si les taxes màximes de canvi s'incompleixen en més de tres ocasions en un mes en, almenys, un 20% del seu valor.

e) En cap cas s'admet que de manera sistemàtica o prolongada en el temps, els cabals ecològics circulants estiguin dins dels marges de reducció indicats a les lletres b), c) i d).

Quan circumstàncies especials ho aconsellin, el pla hidrològic de conca pot fixar unes regles menys exigents, que no poden ser generals sinó referides a masses d'aigua específiques, sempre que l'ús d'aquesta excepció no posi en risc l'assoliment dels objectius ambientals generals que preveu la legislació.

3. Els titulars d'aprofitaments d'aigües que hi incorporin una presa amb embassament estan obligats a instal·lar i mantenir els sistemes de mesurament que garanteixin la informació necessària sobre el manteniment dels cabals ecològics, i han de comunicar a l'organisme de conca amb la periodicitat que aquest estableixi els cabals desembassats per al compliment del règim de cabals ecològics.

4. Els titulars d'aprofitaments d'aigües que no incloguin sistemes de regulació en el seu títol habilitador estan obligats a instal·lar i mantenir sistemes de mesurament que garanteixin la informació necessària sobre el manteniment dels cabals ecològics en els seus punts de captació.

5. L'incompliment sistemàtic del règim de cabals ecològics en una massa d'aigua, entenent com a tal el registre d'alguna de les circumstàncies indicades a l'apartat 2 durant tres mesos consecutius condueix a la classificació d'aquesta massa com en risc de no assolir els objectius ambientals.

6. L'operació dels òrgans de desguàs de les preses per raons de seguretat en situacions extraordinàries degudament acreditades pot donar lloc a l'incompliment conjuntural del règim de cabals ecològics, encara que això suposi el deteriorament temporal de l'estat o potencial de la massa d'aigua.»

Deu. Es modifica l'enumeració de l'apartat 2, que passa a ser apartat 3, i s'incorpora un nou apartat 2 a l'article 96, que queda redactat de la manera següent:

«2. Les concessions i reserves per a usos existents o previsibles s'atorguen segons les disponibilitats existents obtingudes una vegada que s'ha aplicat la restricció derivada del compliment dels cabals ecològics de conformitat amb l'article 49 ter.»

Onze. L'apartat 1 de l'article 78 queda redactat de la manera següent:

«1. Per fer qualsevol tipus de construcció en zona de policia de llits, s'ha d'exigir l'autorització prèvia a l'organisme de conca, llevat que el corresponent Pla d'ordenació urbana, altres figures d'ordenament urbanístic o plans d'obres de l'Administració, hagin estat informats per l'organisme de conca i hagin recollit les previsions oportunes formulades a aquest efecte. En tots els casos, els projectes derivats del desenvolupament del planejament s'han de comunicar a l'organisme de conca perquè s'analitzin les possibles afeccions al domini públic hidràulic i al que disposa l'article 9, 9 bis, 9 ter, 9 quàter, 14 i 14 bis.»

Dotze. Es modifiquen la lletra a) de l'apartat 1 i l'apartat 2 de l'article 126, que queden redactats de la manera següent:

«a) En el cas d'estabilització de marges o tasques de mera conservació i manteniment de llits, la documentació ha de comprendre, com a mínim, un pla de planta a escala de l'obra a executar, en què aquesta quedi perfectament definida en relació amb tots dos marges del llit, acompanyat d'una succinta memòria descriptiva.

Quan, per l'índole de l'obra sol·licitada, es pugui veure modificada la capacitat d'evacuació del llit, s'han d'incloure perfils transversals d'aquest i un càlcul justificatiu de la capacitat a diferents nivells. Es poden substituir els plans a escala per croquis delimitats, si es tracta d'obres de poca importància a executar en llits públics d'escassa entitat.»

«2. Es pot prescindir de la informació pública quan els estudis hidràulics elaborats pel sol·licitant i validats per l'Administració hidràulica competent demostrin que no es produeix un increment de nivells tant a l'altre marge del riu com aigua amunt i avall del tram en qüestió, o bé es tracti d'estabilització de marges, tasques de mera conservació i manteniment de llits, ponts, passarel·les i cobertures d'escassa importància en llits de petita entitat.»

Tretze. S'afegeix un article 126 ter a la secció 5a del capítol III del títol II amb la redacció següent:

«Article 126 ter. *Criteris de disseny i conservació per a obres de protecció, modificacions en els llits i obres de pas.*

A més del compliment dels requisits previstos en els dos articles anteriors amb caràcter general, s'estableixen els següents criteris per al disseny de les actuacions en domini públic hidràulic:

1. A les obres de protecció enfront d'inundacions s'ha de tendir, tant com sigui possible, a augmentar l'espai del llit i no agreujar la inundabilitat i el risc preexistent aigua amunt i aigua avall de l'actuació, tenint en consideració el que estableixen l'article 28.3 i el paràgraf segon de l'article 36.2 Pla hidrològic nacional aprovat per la Llei 10/2001, de 5 de juliol.

2. Com a criteri general no és autoritzable la realització de cobriments dels llits ni l'alteració del seu traçat, sense perjudici de l'aplicació del que estableixen els apartats 3, 4 i 5. En els casos excepcionals degudament justificats en què es plantegi l'autorització de cobriments, la secció ha de ser, en la mesura del possible, visitable i ha de disposar dels elements necessaris per al seu manteniment correcte i, en qualsevol cas, ha de permetre el desguàs del cabal d'avinguda de 500 anys de període de retorn.

3. El disseny dels ponts, les passarel·les i les obres de drenatge transversal a les autopistes, autovies, vies ràpides i noves carreteres convencionals i de la xarxa ferroviària, així com de les altres vies de comunicació que donin accés a instal·lacions i serveis bàsics per a la planificació de protecció civil, s'ha de fer de manera que no s'ocupi la via de desguàs intens amb terraplens o estreps de l'estructura de pas i no es produeixin alteracions significatives de la zona de flux preferent, per a la qual cosa l'obra de pas s'ha de complementar amb possibles obres de drenatge addicionals i passos inferiors.

En cas necessari, es poden ubicar piles dins de la via de desguàs intens, per tal de minimitzar l'alteració del règim hidràulic, i garantir que la sobreelevació produïda sigui inferior als límits que estableix l'article 9.2. A les zones on es pugui veure afectada la seguretat de les persones i els béns o el possible desenvolupament urbanístic, la sobreelevació màxima ha de ser inferior a 10 cm.

4. Els ponts en camins veïnals, vies i camins de servei i altres infraestructures de baixa intensitat de trànsit rodat han de tenir, almenys, la mateixa capacitat de desguàs que el llit en els trams immediatament aigua amunt i aigua avall. Així mateix, s'han de dissenyar perquè no suposin un obstacle a la circulació dels sediments i de la fauna piscícola, tant en ascens com en descens.

5. En el disseny dels drenatges transversals de les vies de comunicació s'han de respectar en la mesura que es pugui, les àrees de drenatge naturals i s'han d'adoptar les mesures necessàries per limitar l'increment del risc d'inundació que en pugui derivar.

6. En tot cas, els titulars d'aquestes infraestructures han de dur a terme les tasques de conservació necessàries que garanteixin el manteniment de la capacitat de desguàs d'aquesta, per a la qual cosa els particulars han de facilitar l'accés dels equips de conservació a les seves propietats, i no poden fer actuacions que disminueixin la capacitat de drenatge de les infraestructures.

7. Les noves urbanitzacions, polígons industrials i desenvolupaments urbanístics en general han d'introduir sistemes de drenatge sostenible, com ara superfícies i acabats permeables, de manera que l'increment eventual del risc d'inundació es mitigui. A aquest efecte, l'expedient del desenvolupament urbanístic ha d'incloure un estudi hidrològicohidràulic que ho justifiqui.»

Catorze. Es modifica el títol del capítol I del títol III, amb la redacció següent:

«CAPÍTOL I

Normes generals, fitació i delimitació del domini públic, i zones de protecció i reserves hidrològiques»

Quinze. Es crea una nova secció 4a amb la denominació de «Règim jurídic de les reserves hidrològiques», en el capítol I del títol III.

Setze. S'incorporen a la secció esmentada els articles 244 bis, 244 ter, 244 quàter, 244 quinques i 244 sexies amb la redacció següent:

«Article 244 bis. *Reserves hidrològiques. Concepte i tipologia.*

1. Als efectes de l'article 25 de la Llei 10/2001, de 5 de juliol, del Pla hidrològic nacional, constitueixen una reserva hidrològica els rius, trams de riu, llacs, aquífers, masses d'aigua o parts de masses d'aigua, declarats com a tals ateses les seves característiques especials o la seva importància hidrològica per a la seva conservació en estat natural.

Aquestes reserves s'han de circumscriure estrictament als béns de domini públic hidràulic.

2. Per determinar si les reserves hidrològiques tenen característiques especials o una importància hidrològica, s'ha d'atendre l'estat de les aigües o les seves característiques hidromorfològiques:

a) Quant a l'estat, es poden declarar reserva hidrològica les que estiguin en molt bon estat o bon estat i tinguin una rellevància especial, bé per la seva singularitat, representativitat de les diferents categories o tipus de masses d'aigua, o perquè són considerades llocs de referència de la Directiva marc de l'aigua (DMA).

b) Quant a les característiques hidromorfològiques, es poden declarar reserva hidrològica les que siguin representatives de les diferents hidromorfologies existents:

1r Quant a llits (rius o trams de rius), el règim i l'estacionalitat del règim de cabals associat (permanent, temporal o estacional, intermitent o fortament estacional o efímer, entre d'altres) i l'origen de les seves aportacions (glacial, nival, nivopluvial, pluvionival, pluvial oceànic, pluvial mediterrani, entre d'altres).

A més, la tipologia quant al tipus de fons de vall, traçat, morfologia i geometria del llit (recte, meandriforme, trenat, divagant, anastomosat, rambla, entre d'altres); l'estructura i el substrat del llit; o les característiques de les seves riberes.

2n Quant a llacs, l'origen i les característiques geològiques, el règim d'aportació, la freqüència i persistència de la inundació de la cubeta, la profunditat o les característiques de les seves riberes.

3r Quant als aquífers, l'origen i les característiques geològiques, les característiques hidrogeològiques o la seva connexió amb els ecosistemes terrestres associats.

3. S'entén per estat natural aquell en què s'hagi constatat la nul·la o escassa alteració dels processos naturals com a conseqüència de la intervenció humana, de manera que la reserva hidrològica mantingui les característiques que donen lloc a fer-la mereixedora de protecció i es poden utilitzar com a llocs de referència de la DMA.

4. Les reserves hidrològiques es classifiquen en tres grups:

a) Reserves naturals fluvials. Són els llits, o trams de llits, de corrents naturals, continus o discontinus, que tenen les característiques de representativitat indicades a l'apartat anterior, en què les pressions i els impactes produïts com a conseqüència de l'activitat humana no han alterat l'estat natural que va motivar la seva declaració.

b) Reserves naturals lacustres. Són els llacs o les masses d'aigua de la categoria llac, i les seves lleres, que tenen les característiques de representativitat indicades a l'apartat anterior, en què les pressions i els impactes produïts com a conseqüència de l'activitat humana no han alterat l'estat natural que va motivar la seva declaració.

c) Reserves naturals subterrànies. Són els aquífers o les masses d'aigua subterrànies, que tenen les característiques de representativitat indicades a l'apartat anterior, en què les pressions i els impactes produïts com a conseqüència de l'activitat humana no han alterat l'estat natural que va motivar la seva declaració.

Article 244 ter. *Declaració de les reserves hidrològiques.*

1. En la regulació de la declaració de reserves hidrològiques a les demarcacions hidrogràfiques intracomunitàries, que correspon realitzar a les

comunitats autònomes competents per a la seva planificació, regulació i gestió, el procediment establert per aquestes se subjecta al que disposen els apartats 5 i 7 i l'han de dur a terme l'Administració hidràulica intracomunitària corresponent i els seus òrgans col·legiats equivalents.

2. Les reserves hidrològiques a les demarcacions hidrogràfiques intercomunitàries s'han de declarar d'acord amb el procediment que estableixen l'article 25 de la Llei 10/2001, de 5 de juliol, del Pla hidrològic nacional, i aquest article. A aquest efecte, la declaració ha de tenir lloc mitjançant un acord de Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, previ informe del Consell Nacional de l'Aigua i consulta a les comunitats autònomes.

3. La proposta de declaració ha de contenir les dades identificatives que figuren a l'article 244 sexies per a la seva inclusió en el Catàleg nacional de reserves hidrològiques, així com la informació necessària per a la seva inclusió en el registre de zones protegides que s'especifica a l'article 24.4 del Reglament de la planificació hidrològica.

4. La proposta de declaració l'ha d'elaborar la Direcció General de l'Aigua a partir de la informació subministrada pels organismes de conca i en especial de la informació disponible en el Pla hidrològic de cada demarcació, i ha d'anar acompanyada d'una memòria que expressi les raons que motiven la declaració de cadascuna de les reserves, el grup de reserva hidrològica de què es tracta i una anàlisi sobre les pressions significatives existents.

5. En el procés d'elaboració de la proposta de declaració s'han d'incorporar els requisits que estableix la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient, de manera que la proposta:

a) Ha de ser objecte de consulta pública durant almenys un mes en el web del Ministeri d'Agricultura i Pesca, Alimentació i Medi Ambient perquè es formulin les al·legacions que considerin oportunes.

b) S'ha de sotmetre a consulta del Consell de l'Aigua de cadascuna de les demarcacions hidrogràfiques afectades, pel procediment escrit en els termes previstos a la norma que regula l'esmentat òrgan de participació.

c) S'ha de sotmetre a consulta del Consell Assessor de Medi Ambient i al Consell Nacional de l'Aigua.

d) S'ha de fomentar la participació activa dels ciutadans mitjançant la constitució de fòrums o grups de treball en que poden participar, a més de les parts interessades, persones de reconegut prestigi i experiència en aquesta matèria.

6. Una vegada declarades, la Direcció General de l'Aigua ha d'informar els organismes de conca i aquests el Comitè d'Autoritats Competents amb la finalitat de garantir la revisió i actualització del registre de zones protegides de conformitat amb l'article 25 del Reglament de planificació hidrològica i s'ha de publicar en el "Butlletí Oficial de l'Estat".

7. La declaració de noves reserves comporta l'actualització automàtica del corresponent Pla hidrològic, i l'organisme de conca ha de procedir a incloure-les-hi formalment i a publicar aquesta actualització del Pla en el seu web i en el "Butlletí Oficial de l'Estat" quan impliqui canvis a la part publicada d'aquest.

Article 244 quàter. *Protecció de les reserves.*

1. El règim de protecció de les reserves hidrològiques declarades comprèn, almenys, les mesures següents:

a) No s'han d'atorgar noves concessions ni s'han d'autoritzar activitats o declaracions responsables sobre el domini públic hidràulic que posin en risc el manteniment de l'estat de naturalitat i les característiques hidromorfològiques que

van motivar la declaració de cada reserva hidrològica. Queda exceptuada d'aquesta limitació l'aprofitament de les aigües per a proveïment urbà quan no hi hagi altres alternatives viables de subministrament; en aquest cas, s'ha de tenir en compte per a cada situació específica la seva deguda justificació i el resultat de l'anàlisi de la repercussió ambiental que puguin ocasionar.

b) No s'han d'autoritzar modificacions de les concessions o autoritzacions existents que posin en risc el manteniment de l'estat de naturalitat i les característiques hidromorfològiques que van motivar la declaració de cada reserva hidrològica.

c) Poden ser objecte de revisió, d'ofici, per l'organisme de conca, les concessions, autoritzacions o declaracions responsables existents quan l'activitat o l'ús sobre el recurs hídic o sobre la morfologia de les reserves hidrològiques pugui produir efectes negatius o d'alt risc ecològic, quan així ho indiqui una anàlisi prèvia d'impactes i pressions.

d) Les reserves declarades han de ser respectades pels instruments d'ordenació urbanística; amb aquesta finalitat, s'ha de sol·licitar un informe a l'organisme de conca de conformitat amb l'article 25 del TRLA.

2. En els casos en què, per una intervenció humana, es produeixi el deteriorament de l'estat o de les característiques hidromorfològiques de les reserves hidrològiques declarades, l'organisme de conca, sense perjudici de la iniciació del procediment sancionador que correspongui, ha d'adoptar les mesures necessàries per impedir un deteriorament més gran i possibilitar la recuperació d'aquestes característiques i de l'estat inicial.

A aquest efecte s'ha de repercutir als causants del deteriorament les responsabilitats que siguin procedents.

Article 244 quinquies. *Gestió de les reserves.*

1. L'organisme de conca ha d'establir un conjunt de mesures de gestió de les reserves hidrològiques declarades, que s'han d'incorporar en els programes de mesures dels plans hidrològics de demarcació, en les quals s'han de preveure els aspectes següents:

a) Activitats de conservació i millora de l'estat de la reserva hidrològica, a través de la identificació de les principals pressions i de les mesures de gestió associades.

b) Activitats d'avaluació i seguiment de l'estat de la reserva hidrològica, incloent-hi els efectes del canvi climàtic.

c) Activitats de posada en valor de les reserves hidrològiques de la conca.

d) Indicadors de seguiment de les activitats.

2. L'organisme de conca ha de portar a terme mesures de coordinació amb les comunitats autònomes, respecte a les reserves hidrològiques declarades, en relació amb altres figures de protecció que hagin establert en exercici de les seves competències respectives les comunitats autònomes o, si s'escau, l'Estat, d'acord amb la legislació ambiental i de protecció de la naturalesa.

Article 244 sexies. *Catàleg nacional de reserves hidrològiques.*

1. El Ministeri d'Agricultura i Pesca, Alimentació i Medi Ambient, ha de crear i mantenir actualitzat el Catàleg nacional de reserves hidrològiques, que ha d'emmagatzemar tota la informació d'aquestes, i en especial la situació i els límits geogràfics de cadascuna de les reserves que s'han de definir mitjançant un sistema d'informació geogràfica.

2. Les dades per identificar cadascuna de les reserves hidrològiques declarades són les següents:

- a) Codi de la reserva hidrològica, que està configurat pel codi oficial de la demarcació hidrogràfica, el grup al qual pertany i un número correlatiu.
- b) Demarcació hidrogràfica.
- c) Comunitat autònoma.
- d) Grup de la reserva hidrològica.
- e) Nom de la reserva hidrològica.
- f) Longitud (km) o àrea (km²) o perímetre (km).
- g) Nom dels llits principals o masses d'aigua associades.
- h) Coordenades UTM X, UTM Y, i el FUS en el sistema de referència ETRS89 dels punts inicials dels llits principals de cada reserva natural fluvial i del punt final de cada reserva natural fluvial.
- i) Coordenades UTM X, UTM Y, i el FUS en el sistema de referència ETRS89 del centroide del polígon associat a les reserves naturals lacustres i subterrànies.

3. El suport del Catàleg nacional s'ha d'elaborar i mantenir actualitzat a la pàgina web del Ministeri d'Agricultura i Pesca, Alimentació i Medi Ambient, de manera que la informació recollida en aquest sistema permeti complir el que disposa la Llei 27/2006, de 18 de juliol.

4. Les comunitats autònomes amb competències a les conques intracomunitàries han de facilitar al Ministeri d'Agricultura i Pesca, Alimentació i Medi Ambient la informació establerta en els punts anteriors per mantenir actualitzat el Catàleg nacional de reserves hidrològiques pel que fa a les reserves hidrològiques de la seva competència que declarin.»

Disset. Es modifica l'article 245.5.d), que queda redactat de la manera següent:

«d) Substància perillosa: les substàncies o grups de substàncies que són tòxiques, persistents i bioacumulables, com també altres substàncies o grups de substàncies que comporten un nivell de risc anàleg. En particular, són substàncies perilloses totes les enumerades en els annexos IV i V del Reial decret 817/2015, d'11 de setembre, pel qual s'estableixen els criteris de seguiment i avaluació de l'estat de les aigües superficials i les normes de qualitat ambiental, independentment de la classe atribuïda (prioritàries, perilloses prioritàries, altres contaminants o preferents).»

Divuit. Es modifica l'article 253 en els seus apartats 1 i 2, que queden redactats de la manera següent:

«1. Els titulars dels abocaments de naturalesa urbana o assimilable procedents de nuclis aïllats de població inferior a 250 habitants-equivalents i sense possibilitat de formar part d'una aglomeració urbana, prevista en el Reial decret llei 11/1995, de 28 de desembre, pel qual s'estableixen les normes aplicables al tractament de les aigües residuals urbanes, i els d'abocaments domèstics generats en instal·lacions industrials han de presentar davant l'organisme de conca una declaració d'abocament simplificada.

2. Aquesta declaració d'abocament simplificada ha de contenir, com a mínim, la situació de l'abocament i una memòria descriptiva de les instal·lacions de depuració i evacuació d'aquest. El model de la declaració l'ha d'aprovar el ministre d'Agricultura i Pesca, Alimentació i Medi Ambient.

Comprovat que l'abocament és compatible amb els objectius mediambientals del medi receptor i amb els drets de tercers, l'organisme de conca ha d'atorgar l'autorització adequada a les característiques de l'abocament. Si, al contrari, no és dona aquesta compatibilitat, s'ha de seguir el procediment que estableixen els articles 247 i següents.»

Dinou. Es modifica l'article 254 i s'afegeixen dos nous articles 254 bis i 254 ter, amb la redacció següent:

«Article 254. *Censos d'abocaments autoritzats.*

1. Per tal de donar compliment al que preveu l'article 15 del TRLA, els organismes de conca han de portar un cens d'abocaments autoritzats.

Aquesta informació ha de permetre complir el que disposa la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient.

2. En nom de la col·laboració interadministrativa, la Direcció General de l'Aigua del Ministeri d'Agricultura i Pesca, Alimentació i Medi Ambient ha de portar el Cens nacional d'abocaments, en què han de figurar les dades corresponents als abocaments l'autorització dels quals correspon als organismes de conca i a les administracions hidràuliques autonòmiques, així com els abocaments efectuats des de terra al mar, segons les dades proporcionades per les comunitats autònomes.

Aquesta informació ha de permetre complir el que disposa el capítol II del títol II de la Llei 27/2006, de 18 de juliol; amb aquest fi, els ciutadans poden accedir lliurement i gratuïtament a la informació continguda en el Cens nacional d'abocaments.

3. La informació inclosa en els censos d'abocaments ha de permetre complir el que disposen la Llei 14/2010, de 5 de juliol, sobre les infraestructures i els serveis d'informació geogràfica a Espanya; la Llei 37/2007, de 16 de novembre, sobre reutilització de la informació del sector públic; i la resta d'obligacions i compromisos internacionals adquirits pel Regne d'Espanya, especialment els derivats de la seva inclusió com a Estat membre de la Unió Europea i com a part signant dels convenis internacionals.

Article 254 bis. *Contingut dels censos d'abocaments autoritzats i del cens nacional d'abocaments.*

1. Els censos d'abocaments autoritzats dels organismes de conca així com el Cens nacional d'abocaments han de contenir, almenys, la informació següent, que s'ha d'emplenar atenent les especificacions de l'annex VII:

- a) Titular i localització de l'abocament.
- b) Activitat generadora i característiques de les aigües residuals.
- c) Característiques qualitatives i quantitatives de l'abocament, amb indicació de la presència de substàncies perilloses.
- d) Qualitat ambiental del mitjà receptor.
- e) Instal·lacions de depuració.
- f) Programa de reducció de la contaminació.
- g) Tipus d'autorització d'abocament d'aigües residuals.
- h) Informació addicional.

2. Per garantir l'actualització adequada del Cens nacional d'abocaments, els òrgans competents han de subministrar la informació que figura a l'annex VII a la Direcció General de l'Aigua amb una periodicitat anual. L'enviament s'ha de fer a través de serveis web mitjançant fitxers d'intercanvi i en format compatible amb el Cens nacional d'abocaments.

3. Els òrgans competents per a l'enviament de la informació són:

a) Per al subministrament d'informació sobre abocaments a domini públic hidràulic: els organismes de conca a les demarcacions hidrogràfiques intercomunitàries i les administracions hidràuliques de les comunitats autònomes a les intracomunitàries.

b) Per al subministrament d'informació sobre abocaments a domini públic maritimoterrestre: les comunitats autònomes i les ciutats autònomes.

4. Aquest règim no s'ha de veure alterat perquè l'activitat estigui subjecta a autorització ambiental integrada o s'hagi subscrit una comanda de gestió sobre autoritzacions d'abocament amb una altra Administració hidràulica.

Article 254 ter. *Sistema informàtic de suport al Cens nacional d'abocaments.*

1. La Direcció General de l'Aigua ha de desenvolupar el sistema informàtic que ha de donar suport al Cens nacional d'abocaments.

2. La Direcció General d'Aigua ha de vetllar per la qualitat i precisió de la informació del Cens nacional d'abocaments. A aquest efecte, les dades subministrades pels òrgans competents s'han de sotmetre a un procés de validació a fi de garantir que sigui necessària, actualitzada i susceptible de comparació.

3. El Cens nacional d'abocaments s'ha d'adaptar en matèria de seguretat i interoperabilitat al que preveuen el Reial decret 3/2010, de 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional de Seguretat en l'àmbit de l'Administració electrònica, i el Reial decret 4/2010, de 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica, i en particular, a les normes tècniques d'interoperabilitat relatives al document electrònic, a la signatura electrònica i al model de dades per a l'intercanvi d'assentaments entre les entitats registrals.»

Vint. Es modifica l'article 259 ter.1.d), que queda redactat de la manera següent:

«d) Els sobreeixidors del sistema col·lector de sanejament i els d'entrada a la depuradora s'han de dotar dels elements pertinents en funció de la seva ubicació, antiguitat i la mida de l'àrea drenada per limitar la contaminació produïda per sòlids gruixuts i flotants. Aquests elements no han de produir una reducció significativa de la capacitat hidràulica de desguàs dels sobreeixidors, tant en el seu funcionament habitual com en cas de fallada.»

Vint-i-u. S'incorporen els apartats següents a l'article 260:

«3. L'autorització d'abocament dels lixiviats produïts per dipòsits a l'aire lliure de residus o productes derivats d'activitats industrials i d'aprofitaments extractius s'ha de referir no només a la fase d'explotació i al tancament de la instal·lació, sinó a tot el període de temps en què es produeixin lixiviats, sense perjudici del que estableix l'article 22 bis de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació.

4. Amb caràcter previ a l'obtenció de l'autorització administrativa necessària per efectuar un dipòsit a l'aire lliure de residus o productes derivats d'activitats industrials i d'aprofitaments extractius, i que contingui alguna de les substàncies perilloses que preveu l'article 245, s'ha d'acreditar davant l'organisme de conca que no provocarà contaminació o degradació del domini públic hidràulic en els termes que preveu l'article 97 del TRLA.»

Vint-i-dos. Es modifica l'article 289.1, que queda redactat de la manera següent:

«1. Els abocaments al domini públic hidràulic estan gravats amb una taxa destinada a l'estudi, el control, la protecció i la millora del medi receptor de cada conca hidrogràfica, que es denomina cànon de control d'abocaments, d'acord amb el que preceptua l'article 113.1 del TRLA.

L'organisme de conca ha d'adoptar les mesures necessàries per acreditar el compliment de la destinació de la taxa a la realització de les actuacions que la justifiquen, que han de ser almenys les següents:

a) Vigilància del compliment de les condicions de les autoritzacions d'abocament a través dels plans d'inspecció en compliment de l'article 94 del TRLA.

b) Vigilància del compliment dels objectius mediambientals a través dels programes de seguiment de l'estat de les aigües de conformitat amb el que preveu el Reial decret 817/2015, d'11 de setembre, pel qual s'estableixen els criteris de seguiment i avaluació de l'estat de les aigües superficials i les normes de qualitat ambiental.

c) Manteniment del sistema d'intercanvi d'informació sobre abocaments i qualitat de les aigües en compliment de l'article 15 del TRLA.

El cànon de control d'abocaments és independent dels cànon o taxes que puguin establir les comunitats autònomes o les corporacions locals per finançar obres de sanejament i depuració, d'acord amb el que preceptua l'article 113.7 del TRLA.»

Vint-i-tres. Es modifica l'article 291.2, que queda redactat de la manera següent:

«2. L'esmentat preu unitari es calcula multiplicant el preu bàsic per metre cúbic determinat d'acord amb l'article 113.3 del TRLA per un coeficient de majoració o minoració d'acord amb el procediment descrit a l'annex IV d'aquest Reglament. Els preus bàsics es poden revisar periòdicament a les lleis de pressupostos generals de l'Estat.»

Vint-i-quatre. Es modifica l'article 303, que queda redactat de la manera següent:

«Article 303. *Posada al cobrament del cànon de regulació.*

El cànon es pot posar al cobrament a partir de l'aplicació del pressupost de l'exercici corresponent o de la pròrroga de l'anterior.

En cas que el cànon de regulació no es pugui posar al cobrament en l'exercici corrent, a causa de retards motivats per tramitació d'impugnacions o recursos, o per altres causes, l'organisme gestor pot aplicar l'últim aprovat que hagi esdevingut ferm.»

Vint-i-cinc. Es modifica l'article 310, que queda redactat de la manera següent:

«Article 310. *Posada al cobrament de la tarifa d'utilització de l'aigua.*

La tarifa es pot posar al cobrament a partir de l'aplicació del pressupost de l'exercici corresponent o de la pròrroga de l'anterior.

En cas que la tarifa no es pugui posar al cobrament en l'exercici corrent, a causa de retards motivats per tramitació d'impugnacions o recursos o per altres causes, l'organisme gestor pot aplicar l'última aprovada que hagi esdevingut ferma.»

Vint-i-sis. S'incorpora una nova lletra n) a l'article 315 amb la redacció següent:

«n) Les accions o omissions contràries al règim de protecció de les reserves hidrològiques o al règim de cabals ecològics quan no siguin susceptibles de causar danys greus al medi.»

Vint-i-set. S'incorpora una nova lletra i) a l'article 316 amb la redacció següent:

«i) Les accions o omissions contràries al règim de protecció de les reserves hidrològiques o al règim de cabals ecològics quan siguin susceptibles de causar danys greus al medi.»

Vint-i-vuit. Es modifica l'apartat 2 de l'article 367, que queda redactat de la manera següent:

«2. El titular ha d'elaborar les normes d'explotació i els plans d'emergència de la presa i l'embassament en cas que sigui aplicable, que han de ser aprovades per l'Administració d'acord amb l'article 362.2.d), així com disposar dels mitjans humans

i materials necessaris per garantir el compliment del que estableixen aquests documents i altres obligacions en matèria de seguretat.»

Vint-i-nou. S'afegeix la següent disposició addicional sisena.

«Disposició addicional sisena. *Règim aplicable a les ciutats de Ceuta i Melilla per a les zones de flux preferent i zones inundables.*

Per a les ciutats de Ceuta i Melilla, la potestat que l'article 9 bis, 9 ter i 9 quàter i l'article 14 bis reconeix a les comunitats autònomes per establir normes complementàries respecte a les limitacions als usos a la zona de flux preferent i a la zona inundable respectivament, poden ser exercides directament en el Pla general d'ordenació urbana.»

Trenta. S'afegeix la següent disposició addicional setena:

«Disposició addicional setena. *Primer enviament d'informació al sistema informàtic que dona suport al Cens nacional d'abocaments.*

Els òrgans competents han d'enviar per primera vegada la informació que estableix l'article 254 bis.1 abans del 31 de desembre de 2017.»

Trenta-u. Es modifica el primer paràgraf del segon apartat de la disposició transitòria tercera:

«2. Els titulars de les autoritzacions d'abocament vigents i les que s'hagin sol·licitat fins al 31 de desembre de 2015 han de dotar els punts de desbordament de sistemes de quantificació d'alleugeriments, amb data límit el 21 de setembre de 2016, i han de presentar la documentació tècnica a què fan referència els articles 246.2.e') i, si s'escau, 246.3.c) com a màxim abans del 31 de desembre de 2019, sempre que estiguin incloses en algun dels grups següents:»

Trenta-dos. S'afegeix la següent disposició transitòria cinquena:

«Disposició transitòria cinquena. *Adaptació d'òrgans de desguàs.*

Per als casos en què els elements de desguàs de les preses i instal·lacions complementàries no permetin, amb les degudes precaucions i garanties de seguretat, alliberar els règims de cabals ecològics, s'estableix el següent termini transitori per a la seva adequació i, així, poder satisfer el règim de cabals ecològics:

a) Les preses de titularitat privada disposen fins al 31 de desembre de 2017, llevat que hi hagi un termini més curt fixat en el corresponent pla hidrològic, perquè el titular de la infraestructura presenti la documentació tècnica descriptiva de la solució que proposa, per a la seva autorització per l'organisme de conca, el qual ha de fixar en aquesta autorització el termini màxim en què les obres han d'entrar en servei, sense que, excepte justificació específica, aquest pugui ser superior a cinc anys.

b) De la mateixa manera, les preses de titularitat pública han de portar a terme les modificacions que siguin necessàries d'acord amb el que preveu el programa de mesures que acompanyi el corresponent pla hidrològic.»

Trenta-tres. Es modifica la disposició final única, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició final única. *Habilitació normativa.*

En virtut de la disposició final segona del TRLA, es faculta el ministre d'Agricultura i Pesca, Alimentació i Medi Ambient, en l'àmbit de les seves competències, per dictar totes les disposicions de caràcter tècnic que siguin

necessàries per a la seva aplicació correcta, així com per modificar els annexos d'acord amb la normativa de la Unió Europea, o ho aconsellin les circumstàncies mediambientals o els avenços científics o tecnològics.»

Trenta-quatre. Es modifiquen les notes (**), (***) i (****) de l'annex IV, que queden redactades de la manera següent:

«(**) Classificació dels abocaments segons l'activitat industrial.

Classe	Grup	Descripció
Classe 1	0	Serveis.
	1	Energia i aigua.
	2	Metal·lúrgia.
	3	Alimentació.
	4	Conserva.
	5	Confecció.
	6	Fusta.
	7	Manufactures diverses.
	7 Bis	Agricultura, caça i pesca.
	7 Ter	Gestió de residus.
Classe 2	8	Mineria.
	9	Química.
	10	Construcció.
	11	Begudes i tabac.
	12	Carns i lactis.
	13	Tèxtil.
	14	Paper.
Classe 3	15	Adoberia.
	16	Tractament de superfícies.
	17	Zootècnia.

Classificació dels abocaments grups d'activitat classificació per CNAE.

CNAE	Títol	Grup	Classe
0141	Explotació de bestiar boví per a la producció de llet	17	3
0142	Explotació d'un altre bestiar boví i búfals	17	3
0143	Explotació de cavalls i altres equins	17	3
0144	Explotació de camells i altres camèlids	17	3
0145	Explotació de bestiar oví i caprí	17	3
0146	Explotació de bestiar porcí	17	3
0147	Avicultura	17	3
0149	Altres explotacions de bestiar	17	3
0150	Producció agrícola combinada amb la producció ramadera	17	3
0161	Activitats de suport a l'agricultura	0	1
0162	Activitats de suport a la ramaderia	0	1
0163	Activitats de preparació posterior a la collita	0	1
0164	Tractament de llavors per a reproducció	0	1
0321	Aqüicultura marina	17	3
0322	Aqüicultura en aigua dolça	17	3
0510	Extracció d'antracita i hulla	8	2
0520	Extracció de lignit	8	2
0610	Extracció de cru de petroli	8	2
0620	Extracció de gas natural	8	2
0710	Extracció de minerals de ferro	8	2

CNAE	Títol	Grup	Classe
0721	Extracció de minerals d'urani i tori	8	2
0729	Extracció d'altres minerals metàl·lics no ferris	8	2
0811	Extracció de pedra ornamental i per a la construcció, pedra calcària, guix, creta i pissarra	8	2
0812	Extracció de graves i sorres; extracció d'argila i caolí	8	2
0891	Extracció de minerals per a productes químics i fertilitzants	8	2
0892	Extracció de torba	8	2
0893	Extracció de sal	8	2
0899	Altres indústries extractives n.c.a.l	8	2
0910	Activitats de suport a l'extracció de petroli i gas natural	0	1
0990	Activitats de suport a altres indústries extractives	0	1
1011	Processament i conservació de carn	12	2
1012	Processament i conservació de volateria	12	2
1013	Elaboració de productes carnis i de volateria	4	1
1021	Processament de peixos, crustacis i mol·luscos	4	1
1022	Fabricació de conserves de peix	4	1
1031	Processament i conservació de patates	4	1
1032	Elaboració de suc de fruites i hortalisses	4	1
1039	Altres processaments i conservació de fruites i hortalisses	4	1
1042	Fabricació de margarina i greixos comestibles similars	12	2
1043	Fabricació d'oli d'oliva	3	1
1044	Fabricació d'altres olis i greixos	3	1
1052	Elaboració de gelats	12	2
1053	Fabricació de formatges	12	2
1054	Preparació de llet i altres productes lactis	12	2
1061	Fabricació de productes de molinaria	3	1
1062	Fabricació de midons i productes amilacis	3	1
1071	Fabricació de pa i de productes frescos de forn i pastisseria	3	1
1072	Fabricació de galetes i productes de forn i pastisseria de llarga durada	3	1
1073	Fabricació de pastes alimentàries, cuscús i productes similars	3	1
1081	Fabricació de sucre	3	1
1082	Fabricació de cacau, xocolata i productes de confiteria	3	1
1083	Elaboració de cafè, te i infusions	3	1
1084	Elaboració d'espècies, salses i condiments	3	1
1085	Elaboració de plats i menjars preparats	3	1
1086	Elaboració de preparats alimentaris homogeneïtzats i aliments dietètics	3	1
1089	Elaboració d'altres productes alimentaris n.c.a.l	3	1
1091	Fabricació de productes per a l'alimentació d'animals de granja	3	1
1092	Fabricació de productes per a l'alimentació d'animals de companyia	3	1
1101	Destil·lació, rectificació i mescla de begudes alcohòliques	11	2
1102	Elaboració de vins	11	2
1103	Elaboració de sidra i altres begudes fermentades a partir de fruites	11	2
1104	Elaboració d'altres begudes no destil·lades, procedents de la fermentació	11	2
1105	Fabricació de cervesa	11	2
1106	Fabricació de malt	11	2
1107	Fabricació de begudes no alcohòliques; producció d'aigües minerals i altres aigües embotellades	3	1
1200	Indústria del tabac	11	2
1310	Preparació i filatura de fibres tèxtils	13	2
1320	Fabricació de teixits tèxtils	13	2
1330	Acabat de tèxtils	13	2
1391	Fabricació de teixits de punt	13	2
1392	Fabricació d'articles confeccionats amb tèxtils, excepte peces de vestir	13	2
1393	Fabricació de catifes i moquetes	13	2
1394	Fabricació de cordes, cordills, caramells i xarxes	13	2

CNAE	Títol	Grup	Classe
1395	Fabricació de teles no teixides i articles confeccionats amb aquestes, excepte peces de vestir	13	2
1396	Fabricació d'altres productes tèxtils d'ús tècnic i industrial	13	2
1399	Fabricació d'altres productes tèxtils n.c.a.l	13	2
1411	Confecció de peces de vestir de cuir	5	1
1412	Confecció de roba de feina	5	1
1413	Confecció d'altres peces de vestir exteriors	5	1
1414	Confecció de roba interior	5	1
1419	Confecció d'altres peces de vestir i accessoris	5	1
1420	Fabricació d'articles de pelleteria	5	1
1431	Confecció de calceteria	5	1
1439	Confecció d'altres peces de vestir de punt	5	1
1511	Preparació, adobament i acabat del cuir; preparació i tenyit de pells	15	3
1512	Fabricació d'articles de marroquineria, viatge i de guarnicioneria i talabarderia	15	3
1520	Fabricació de calçat	5	1
1610	Serrada i raspallat de la fusta	6	1
1621	Fabricació de xapes i taulers de fusta	6	1
1622	Fabricació de terres de fusta acoblats	6	1
1623	Fabricació d'altres estructures de fusta i peces de fusteria i ebenisteria per a la construcció	6	1
1624	Fabricació d'envasos i embalatges de fusta	6	1
1629	Fabricació d'altres productes de fusta; articles de suro, cistelleria i esparteria	6	1
1711	Fabricació de pasta paperera	14	2
1712	Fabricació de paper i cartró	14	2
1721	Fabricació de paper i cartró ondulats; fabricació d'envasos i embalatges de paper i cartró	14	2
1722	Fabricació d'articles de paper i cartró per a ús domèstic, sanitari i higiènic	14	2
1723	Fabricació d'articles de papereria	14	2
1724	Fabricació de papers pintats	14	2
1729	Fabricació d'altres articles de paper i cartró	14	2
1811	Arts gràfiques i serveis que hi estan relacionats	7	1
1812	Altres activitats d'impressió i arts gràfiques	7	1
1813	Serveis de preimpresió i preparació de suports	7	1
1814	Enquadernació i serveis que hi estan relacionats	7	1
1820	Reproducció de suports gravats	7	1
1910	Coqueries	8	2
1920	Refinació de petroli	8	2
2011	Fabricació de gasos industrials	9	2
2012	Fabricació de colorants i pigments	9	2
2013	Fabricació d'altres productes bàsics de química inorgànica	9	2
2014	Fabricació d'altres productes bàsics de química orgànica	9	2
2015	Fabricació de fertilitzants i compostos nitrogenats	9	2
2016	Fabricació de plàstics en formes primàries	9	2
2017	Fabricació de cautxú sintètic en formes primàries	9	2
2020	Fabricació de pesticides i altres productes agroquímics	9	2
2030	Fabricació de pintures, vernissos i revestiments similars; tintes d'impremta i màstics	9	2
2041	Fabricació de sabons, detergents i altres articles de neteja i abrillantament	9	2
2042	Fabricació de perfums i cosmètics	9	2
2051	Fabricació d'explosius	9	2
2052	Fabricació de coles	9	2
2053	Fabricació d'olis essencials	9	2
2059	Fabricació d'altres productes químics n.c.a.l	9	2
2060	Fabricació de fibres artificials i sintètiques	9	2
2110	Fabricació de productes farmacèutics de base	9	2
2120	Fabricació d'especialitats farmacèutiques	9	2
2211	Fabricació de pneumàtics i cambres de cautxú; reconstrucció i recautxutatge de pneumàtics	9	2

CNAE	Títol	Grup	Classe
2219	Fabricació d'altres productes de cautxú	9	2
2221	Fabricació de plaques, fulls, tubs i perfils de plàstic	9	2
2222	Fabricació d'envasos i embalatges de plàstic	9	2
2223	Fabricació de productes de plàstic per a la construcció	9	2
2229	Fabricació d'altres productes de plàstic	9	2
2311	Fabricació de vidre pla	9	2
2312	Manipulació i transformació de vidre pla	9	2
2313	Fabricació de vidre buit	9	2
2314	Fabricació de fibra de vidre	9	2
2319	Fabricació i manipulació d'un altre vidre, inclòs el vidre tècnic	9	2
2320	Fabricació de productes ceràmics refractaris	9	2
2331	Fabricació de rajoles de València i rajoles de ceràmica	9	2
2332	Fabricació de totxos, teules i productes de terra cuita per a la construcció	9	2
2341	Fabricació d'articles ceràmics d'ús domèstic i ornamental	9	2
2342	Fabricació d'aparells sanitaris ceràmics	9	2
2343	Fabricació d'aïlladors i peces aïllants de material ceràmic	9	2
2344	Fabricació d'altres productes ceràmics d'ús tècnic	9	2
2349	Fabricació d'altres productes ceràmics	9	2
2351	Fabricació de ciment	9	2
2352	Fabricació de calç i guix	9	2
2361	Fabricació d'elements de formigó per a la construcció	9	2
2362	Fabricació d'elements de guix per a la construcció	9	2
2363	Fabricació de formigó fresc	9	2
2364	Fabricació de morter	9	2
2365	Fabricació de fibrociment	9	2
2369	Fabricació d'altres productes de formigó, guix i ciment	9	2
2370	Tallada, talla i acabat de la pedra	9	2
2391	Fabricació de productes abrasius	9	2
2399	Fabricació d'altres productes minerals no metàl·lics n.c.a.l	9	2
2410	Fabricació de productes bàsics de ferro, acer i ferroaliatges	2	1
2420	Fabricació de tubs, canonades, perfils buits i els seus accessoris, d'acer	7	1
2431	Estiratge en fred	2	1
2432	Laminació en fred	2	1
2433	Producció de perfils en fred per conformació amb plegatge	2	1
2434	Trefilatge en fred	2	1
2441	Producció de metalls preciosos	2	1
2442	Producció d'alumini	2	1
2443	Producció de plom, zinc i estany	2	1
2444	Producció de coure	2	1
2445	Producció d'altres metalls no ferris	2	1
2446	Processament de combustibles nuclears	8	2
2451	Fosa de ferro	2	1
2452	Fosa d'acer	2	1
2453	Fosa de metalls lleugers	2	1
2454	Fosa d'altres metalls no ferris	2	1
2511	Fabricació d'estructures metàl·liques i els seus components	7	1
2512	Fabricació de tancaments metàl·lics	7	1
2521	Fabricació de radiadors i calderes per a calefacció central	7	1
2529	Fabricació d'altres cisternes, grans dipòsits i contenidors de metall	7	1
2530	Fabricació de generadors de vapor, excepte calderes de calefacció central	7	1
2540	Fabricació d'armes i municions	7	1
2550	Forja, estampació i embotició de metalls; pulverimetallúrgia	2	1
2561	Tractament i revestiment de metalls	16	3

CNAE	Títol	Grup	Classe
2562	Enginyeria mecànica per compte de tercers	2	1
2571	Fabricació d'articles de ganiveteria i coberteria	7	1
2572	Fabricació de panys i ferramentes	7	1
2573	Fabricació d'eines	7	1
2591	Fabricació de bidons i bótes de ferro o acer	7	1
2592	Fabricació d'envasos i embalatges metàl·lics lleugers	7	1
2593	Fabricació de productes de filferro, cadenes i molles	7	1
2594	Fabricació de perns i productes de caragolam	7	1
2599	Fabricació d'altres productes metàl·lics n.c.a.l	7	1
2611	Fabricació de components electrònics	7	1
2612	Fabricació de circuits impresos acoblats	7	1
2620	Fabricació d'ordinadors i equips perifèrics	7	1
2630	Fabricació d'equips de telecomunicacions	7	1
2640	Fabricació de productes electrònics de consum	7	1
2651	Fabricació d'instruments i aparells de mesura, verificació i navegació	7	1
2652	Fabricació de rellotges	7	1
2660	Fabricació d'equips de radiació, electromèdics i electroterapèutics	7	1
2670	Fabricació d'instruments d'òptica i equip fotogràfic	7	1
2680	Fabricació de suports magnètics i òptics	9	2
2711	Fabricació de motors, generadors i transformadors elèctrics	7	1
2712	Fabricació d'aparells de distribució i control elèctric	7	1
2720	Fabricació de piles i acumuladors elèctrics	7	1
2731	Fabricació de cables de fibra òptica	7	1
2732	Fabricació d'altres fils i cables electrònics i elèctrics	7	1
2733	Fabricació de dispositius de cablatge	7	1
2740	Fabricació de llums i aparells elèctrics d'il·luminació	7	1
2751	Fabricació d'electrodomèstics	7	1
2752	Fabricació d'aparells domèstics no elèctrics	7	1
2790	Fabricació d'un altre material i equip elèctric	7	1
2811	Fabricació de motors i turbines, excepte els destinats a aeronaus, vehicles automòbils i ciclomotors	7	1
2812	Fabricació d'equips de transmissió hidràulica i pneumàtica	7	1
2813	Fabricació d'altres bombes i compressors	7	1
2814	Fabricació d'altres aixetes i vàlvules	7	1
2815	Fabricació de coixinets, engranatges i òrgans mecànics de transmissió	7	1
2821	Fabricació de forns i cremadors	7	1
2822	Fabricació de maquinària d'elevació i manipulació	7	1
2823	Fabricació de màquines i equips d'oficina, excepte equips informàtics	7	1
2824	Fabricació d'eines elèctriques manuals	7	1
2825	Fabricació de maquinària de ventilació i refrigeració no domèstica	7	1
2829	Fabricació d'altra maquinària d'ús general n.c.a.l	7	1
2830	Fabricació de maquinària agrària i forestal	7	1
2841	Fabricació de màquines eina per treballar el metall	7	1
2849	Fabricació d'altres màquines eina	7	1
2891	Fabricació de maquinària per a la indústria metal·lúrgica	7	1
2892	Fabricació de maquinària per a les indústries extractives i de la construcció	7	1
2893	Fabricació de maquinària per a la indústria de l'alimentació, begudes i tabac	7	1
2894	Fabricació de maquinària per a les indústries tèxtil, de la confecció i del cuir	7	1
2895	Fabricació de maquinària per a la indústria del paper i del cartró	7	1
2896	Fabricació de maquinària per a la indústria del plàstic i el cautxú	7	1
2899	Fabricació d'una altra maquinària per a usos específics n.c.a.l	7	1
2910	Fabricació de vehicles de motor	7	1
2920	Fabricació de carrosseries per a vehicles de motor; fabricació de remolcs i semiremolcs	7	1
2931	Fabricació d'equips elèctrics i electrònics per a vehicles de motor	7	1

CNAE	Títol	Grup	Classe
2932	Fabricació d'altres components, peces i accessoris per a vehicles de motor	7	1
3011	Construcció de vaixells i estructures flotants	7	1
3012	Construcció d'embarcacions d'esbarjo i esport	7	1
3020	Fabricació de locomotores i material ferroviari	7	1
3030	Construcció aeronàutica i espacial i la seva maquinària	7	1
3040	Fabricació de vehicles militars de combat	7	1
3091	Fabricació de motocicletes	7	1
3092	Fabricació de bicicletes i de vehicles per a persones amb discapacitat	7	1
3099	Fabricació d'altre material de transport n.c.a.l	7	1
3101	Fabricació de mobles d'oficina i d'establiments comercials	7	1
3102	Fabricació de mobles de cuina	7	1
3103	Fabricació de matalassos	7	1
3109	Fabricació d'altres mobles	7	1
3211	Fabricació de monedes	7	1
3212	Fabricació d'articles de joieria i articles similars	7	1
3213	Fabricació d'articles de bijuteria i articles similars	7	1
3220	Fabricació d'instruments musicals	7	1
3230	Fabricació d'articles d'esport	7	1
3240	Fabricació de jocs i joguines	7	1
3250	Fabricació d'instruments i subministraments mèdics i odontològics	7	1
3291	Fabricació d'escombres, brotxes i raspalls	7	1
3299	Altres indústries manufactureres n.c.a.l	7	1
3311	Reparació de productes metàl·lics	0	1
3312	Reparació de maquinària	0	1
3313	Reparació d'equips electrònics i òptics	0	1
3314	Reparació d'equips elèctrics	0	1
3315	Reparació i manteniment naval	0	1
3316	Reparació i manteniment aeronàutic i espacial	0	1
3317	Reparació i manteniment d'altre material de transport	0	1
3319	Reparació d'altres equips	0	1
3320	Instal·lació de màquines i equips industrials	0	1
3512	Transport d'energia elèctrica	1	1
3513	Distribució d'energia elèctrica	1	1
3514	Comerç d'energia elèctrica	1	1
3515	Producció d'energia hidroelèctrica	1	1
3516	Producció d'energia elèctrica d'origen tèrmic convencional	1	1
3517	Producció d'energia elèctrica d'origen nuclear	1	1
3518	Producció d'energia elèctrica d'origen eòlic	1	1
3519	Producció d'energia elèctrica d'altres tipus	1	1
3521	Producció de gas	1	1
3522	Distribució per canonada de combustibles gasosos	1	1
3523	Comerç de gas per canonada	1	1
3530	Subministrament de vapor i aire condicionat	1	1
3600	Captació, depuració i distribució d'aigua	1	1
3700	Recollida i tractament d'aigües residuals	1	1
3811	Recollida de residus no perillosos	7 Ter	1
3812	Recollida de residus perillosos	7 Ter	1
3821	Tractament i eliminació de residus no perillosos	7 Ter	1
3822	Tractament i eliminació de residus perillosos	7 Ter	1
3831	Separació i classificació de materials	7 Ter	1
3832	Valoració de materials ja classificats	7 Ter	1
3900	Activitats de descontaminació i altres serveis de gestió de residus	7 Ter	1
4121	Construcció d'edificis residencials	10	2

CNAE	Títol	Grup	Classe
4122	Construcció d'edificis no residencials	10	2
4211	Construcció de carreteres i autopistes	10	2
4212	Construcció de vies fèrries de superfície i subterrànies	10	2
4213	Construcció de ponts i túnels	10	2
4221	Construcció de xarxes per a fluids	0	1
4222	Construcció de xarxes elèctriques i de telecomunicacions	0	1
4291	Obres hidràuliques	0	1
4299	Construcció d'altres projectes d'enginyeria civil n.c.a.l	0	1
4311	Demolició	0	1
4312	Preparació de terrenys	0	1
4313	Perforacions i sondejos	0	1
4520	Manteniment i reparació de vehicles de motor	0	1
4540	Venda, manteniment i reparació de motocicletes i dels seus recanvis i accessoris	0	1
4671	Comerç a l'engròs de combustibles sòlids, líquids i gasosos, i productes similars	0	1
4730	Comerç al detall de combustible per a l'automoció en establiments especialitzats	0	1
5210	Dipòsit i emmagatzematge	0	1
5510	Hotels i allotjaments similars	0	1
5520	Allotjaments turístics i altres allotjaments de curta estada	0	1
5530	Càmpings i aparcaments per a caravanes	0	1
5590	Altres allotjaments	0	1
5610	Restaurants i establiments de menjars	0	1
5621	Provisió de menjars preparats per a esdeveniments	0	1
5629	Altres serveis de menjars	0	1
5630	Establiments de begudes	0	1
5811	Edició de llibres	7	1
5812	Edició de directoris i guies d'adreces postals	7	1
5813	Edició de periòdics	7	1
5814	Edició de revistes	7	1
5819	Altres activitats editorials	7	1
5821	Edició de videojocs	7	1
5829	Edició d'altres programes informàtics	7	1
7120	Assajos i anàlisis tècnics	0	1
7211	Recerca i desenvolupament experimental en biotecnologia	0	1
7219	Altra recerca i desenvolupament experimental en ciències naturals i tècniques	0	1
7220	Recerca i desenvolupament experimental en ciències socials i humanitats	0	1
7420	Activitats de fotografia	9	2
8610	Activitats hospitalàries	0	1
8621	Activitats de medicina general	0	1
8622	Activitats de medicina especialitzada	0	1
8623	Activitats odontològiques	0	1
8690	Altres activitats sanitàries	0	1
8710	Assistència en establiments residencials amb atencions sanitàries	0	1
8720	Assistència en establiments residencials per a persones amb discapacitat intel·lectual, malaltia mental i drogodependència	0	1
8731	Assistència en establiments residencials per a persones grans	0	1
8732	Assistència en establiments residencials per a persones amb discapacitat física	0	1
8790	Altres activitats d'assistència en establiments residencials	0	1
9511	Reparació d'ordinadors i equips perifèrics	0	1
9512	Reparació d'equips de comunicació	0	1
9521	Reparació d'aparells electrònics d'àudio i vídeo d'ús domèstic	0	1
9522	Reparació d'aparells electrodomèstics i d'equips per a la llar i el jardí	0	1
9523	Reparació de calçat i articles de cuir	0	1
9524	Reparació de mobles i articles de parament de casa	0	1

CNAE	Títol	Grup	Classe
9525	Reparació de rellotges i joieria	0	1
9529	Reparació d'altres efectes personals i articles d'ús domèstic	0	1
9601	Rentatge i neteja de peces tèxtils i de pell	0	1
9602	Perruqueria i altres tractaments de bellesa	0	1
9603	Pompes fúnebres i activitats relacionades	0	1
9604	Activitats de manteniment físic	0	1
9609	Altres serveis personals n.c.a.l	0	1

Les aigües de procedència urbana no assimilables a aigües urbanes, perquè contenen més d'un 30% de volum d'aigua industrial, es classifiquen en dos trams:

– Abocaments amb un percentatge d'aigües industrials entre el 30% i el 70% del total: el conjunt de l'abocament es classificarà com a industrial de classe 1.

– Abocaments amb un percentatge d'aigües industrials superior al 70% del total: el conjunt de l'abocament es considera industrial i es classifica segons les classes industrials de les activitats de què es tracti, aplicant els criteris següents: en el cas de polígons industrials o altres abocaments que reuneixin els efluents procedents de diferents activitats industrials, s'ha d'aplicar al conjunt de l'abocament el més gran dels coeficients que correspondrien a cada una de les activitats si aboquessin individualment. No obstant això, si la sol·licitud d'autorització d'abocament desglossa els volums de les diferents classes industrials, s'ha de ponderar el corresponent coeficient que cal aplicar.

(****) Per a la inclusió en aquesta classe n'hi ha prou que es constati en l'abocament la presència d'una substància perillosa en concentració superior al límit de quantificació analític.

Als únics efectes de l'aplicació d'aquest factor, es consideren substàncies perilloses les que defineix l'article 245.5.d).

(*****) La qualitat ambiental del medi receptor depèn de la seva classificació en el Registre de zones protegides de la demarcació hidrogràfica de conformitat amb les següents categories regulades a l'article 99 bis del TRLA.

Categoria I	Masses d'aigua en les quals s'efectua una captació d'aigua destinada a consum humà.
	Masses d'aigua declarades d'ús recreatiu, incloses les zones declarades aigües de bany.
	Zones declarades vulnerables en aplicació de les normes sobre protecció de les aigües contra la contaminació produïda per nitrats procedents de fonts agràries.
	Zones declarades sensibles en aplicació de les normes sobre tractament de les aigües residuals urbanes.
	Zones de protecció d'hàbitats o espècies en les quals el manteniment o la millora de l'estat de l'aigua constitueixi un factor important de la seva protecció.
	Perímetres de protecció d'aigües minerals i termals aprovats d'acord amb la seva legislació específica.
	Reserves hidrològiques declarades mitjançant acord del Consell de Ministres.
	Aigües subterrànies.
Categoria II	Zones de protecció d'espècies aquàtiques significatives des del punt de vista econòmic.
	Altres zones protegides incloses en el Registre de zones protegides.
Categoria III	Les no incloses en les categories anteriors.

En els supòsits en què el medi receptor estigui inclòs en més d'una categoria s'ha d'aplicar el factor més elevat. L'aplicació dels factors s'estén a les zones d'influència que continguin els plans hidrològics sempre que estiguin efectivament delimitades.»

Trenta-cinc. Es modifica l'apartat C) de l'annex V, que queda redactat de la manera següent:

«C) Cost del tractament de l'abocament per evitar la contaminació (CTECr) expressat en euros per tona (€/T) segons el tipus de residu abocat en estat líquid o en forma de llots, o els produïts per descàrregues o vessaments de tipus puntual i no continuat i de caràcter contaminant (en aplicació de l'article 326 ter.2).

Si un residu es pot catalogar en diversos tipus, s'ha de prendre el cost de referència més elevat.

Tipus de residu	€/T
Residus classificats com a perillosos en estat líquid. Lixiviats d'abocadors de residus perillosos. Fangs classificats com a perillosos	1.000
Residus no perillosos en estat líquid que contenen substàncies del grup A o B enumerades a l'apartat A) d'aquest annex. Lixiviats d'abocadors de residus no perillosos. Llots no perillosos amb substàncies del grup A o B enumerades a l'apartat A) d'aquest annex. Descàrregues o vessaments de tipus puntual i no continuat amb substàncies del grup A o B enumerades a l'apartat A) d'aquest annex	400
Purins o fems líquids procedents del bestiar. Residus líquids de la indústria alimentària. Altres residus líquids amb alt contingut en matèria orgànica. Lixiviats d'abocadors de materials inerts. Llots residuals d'estacions de depuració que tractin aigües residuals domèstiques, urbanes o de composició similar. Descàrregues o vessaments de tipus puntual i no continuat sense substàncies del grup A o B enumerades a l'apartat A) d'aquest annex	150»

Trenta-sis. S'afegeix un nou annex VII, amb el contingut següent:

«ANNEX VII

Contingut del Cens nacional d'abocaments i dels censos d'abocaments autoritzats dels organismes de conca

a) Titular i localització de l'abocament.

Dades del titular de l'abocament i localització de cada punt d'abocament.

Quan el titular de l'abocament sigui una persona física que no operi en el trànsit mercantil s'ha de substituir el nom per «Persona física» sense incloure cap dada de caràcter personal (cognoms, NIF, etc.).

b) Activitat generadora i característiques de les aigües residuals.

b.1) Abocaments de procedència urbana.

Contingut mínim:

Percentatge d'aigües residuals industrials a les aigües brutes amb indicació de si és superior o inferior al 30%.

Quan l'abocament prové d'una aglomeració urbana declarada segons el que estableix el Reial decret llei 11/1995, de 28 de desembre, la denominació d'aquesta (codi oficial associat).

Contingut addicional:

Dades de cada flux com ara procedència de les aigües (municipi, pedania, districte, etc.), volum anual, càrrega contaminant, població (de fet i estacional), i composició (urbana, esorrentia pluvial, desbordament de sistemes de sanejament).

Quan el titular sigui una entitat local o autonòmica s'identifiquen els abocaments industrials indirectes amb substàncies perilloses i s'especifiquen les dades del titular de l'abocament indirecte, els cabals i volums d'abocament evacuats a la xarxa de sanejament i la concentració de les substàncies perilloses presents.

b.2) Abocaments de procedència industrial.

Contingut mínim:

Codi de classificació nacional d'activitats econòmiques (CNAE).

Contingut addicional:

Composició de cada flux (aigües de procés, refrigeració, assimilables a domèstics, escorrentia pluvial, desbordament de sistemes de sanejament).

c) Característiques qualitatives i quantitatives de l'abocament, amb indicació de la presència de substàncies perilloses.

Contingut mínim:

Punts de control amb especificació dels paràmetres i les concentracions autoritzats, el volum anual de l'abocament i, si s'escau, el volum d'aigües residuals reutilitzades.

Contingut addicional:

Cabals d'abocament autoritzats.

d) Qualitat ambiental del mitjà receptor.

Contingut mínim:

Massa d'aigua (codi de la massa d'aigua superficial o subterrània) i categoria del medi receptor en el punt d'abocament.

En el cas dels abocaments d'aigües residuals urbanes afectades pel Reial decret llei 11/1995, de 28 de desembre, s'indica a més si el medi receptor està declarat zona sensible, menys sensible o està comprès a l'àrea de captació de zona sensible.

Contingut addicional:

Per a abocaments a domini públic hidràulic s'especifica el nom del medi receptor
Per a abocaments a domini públic maritimoterrestre s'especifica el nom de l'estuari, ria, oceà o mar.

e) Instal·lacions de depuració.

Contingut mínim:

Tipus de tractament.

En cas que la instal·lació estigui afectada pel Reial decret llei 11/1995, de 28 de desembre, s'indica la denominació (codi oficial associat).

Contingut addicional:

Localització de la instal·lació de depuració i denominació de cadascun dels processos unitaris que la componen.

f) Programa de reducció de la contaminació.

Aplicable a abocaments l'autorització dels quals està condicionada al compliment d'un programa de reducció de la contaminació.

Contingut mínim:

Data de finalització.

Contingut addicional:

Fases del programa i dates límit de compliment amb indicació per a cada fase dels valors límit autoritzats.

g) Tipus d'autorització d'abocament d'aigües residuals.

Contingut mínim:

Tipus d'autorització (amb indicació de si es tracta d'una autorització d'abocament o una autorització ambiental integrada), període de vigència i referència de l'expedient.

Contingut addicional:

Document de l'autorització.

h) Informació addicional.

Contingut mínim:

Import del cànon de control d'abocaments.

Contingut addicional:

Per a abocaments a domini públic maritimoterrestre: longitud, diàmetre i profunditat de la conducció de l'abocament.»

Article segon. *Modificació del Reial decret 907/2007, de 6 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la planificació hidrològica.*

El Reglament de la planificació hidrològica, aprovat pel Reial decret 907/2007, de 6 de juliol, pel qual s'aprova queda modificat en els termes següents:

U. Es modifica la disposició final primera, que passa a tenir la redacció següent:

«Disposició final primera. *Fonament competencial.*

1. Els articles 1, 2, 3, 4, 5, 6, 9.1, 15, 16, 17.2, 19.1, 40, 42.1, 64, 65, 66.1, 67, 68, 69, 70, 71, 76.1, 78.1, 83, 84, 85, 86, 87.3, 4, 5, 6, 7, 8 i 9, 89.2, 4, 5 i 7, 90, 91.1 i 3 d'aquest Reglament tenen caràcter bàsic i es dicten a l'empara de l'article 149.1.13.a de la Constitució espanyola, que reserva a l'Estat la competència en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

2. Els articles 18, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 39 bis, 43, 44, 45 bis, 51, 55, 59.3 d'aquest Reglament tenen caràcter bàsic i es dicten a l'empara de l'article 149.1.23.a de la Constitució espanyola, que reserva a l'Estat la competència en matèria de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, sense perjudici de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció.

3. Els articles 7, 8, 10, 22 i 23 es dicten conjuntament a l'empara de l'article 149.1 en les seves regles 13a i 23a de la Constitució.

4. Els articles restants d'aquest Reglament es dicten a l'empara de l'article 149.1.22a de la Constitució espanyola, que reserva a l'Estat competència sobre la legislació, ordenació i concessió de recursos i aprofitaments hidràulics quan les aigües discorren per més d'una comunitat autònoma.»

Dos. Es modifica l'article 4.b bis).3r del RPH, que passa a tenir la redacció següent:

«3r L'assignació i reserva de recursos per a usos i demandes actuals i futurs, així com per a la conservació o recuperació del medi natural.

Als efectes de garantir la conservació o recuperació del medi natural s'han de determinar els cabals ecològics i les reserves hidrològiques, d'acord amb, respectivament, els articles 49 ter i següents i 244 bis i següents del Reglament del domini públic hidràulic aprovat pel Reial decret 849/1986, d'11 d'abril (RDPH).»

Tres. Es modifiquen l'apartat 1 de l'article 18, que passa a tenir la redacció següent:

«1. El pla hidrològic ha de determinar el règim de cabals ecològics en els rius i les aigües de transició definits en la demarcació, incloent-hi també les necessitats d'aigua dels llacs i de les zones humides, atenent el que disposen els articles 49 ter i següents del RDPH.»

Quatre. Es modifica l'article 22, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 22. *Reserves hidrològiques.*

Les reserves hidrològiques queden regulades en els articles 244 bis i següents del RDPH.»

Cinc. Es modifica l'article 23, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 23. *Altres zones protegides.*

Les administracions ambientals competents han de facilitar a l'organisme de conca o Administració hidràulica, durant l'elaboració dels plans hidrològics, la relació de zones, conques o trams de conques, aqüífers o masses d'aigua protegides per incloure'ls en els plans esmentats, sota la supervisió del comitè d'autoritats competents de la demarcació.

La classificació i les condicions per protegir-los s'han de recollir en els plans hidrològics de conca de forma expressa o atenint-se de manera concreta als preceptes vigents de la legislació ambiental i de protecció de la naturalesa que els puguin afectar i, si s'escau, poden ser declarades reserves hidrològiques. Aquestes zones han de formar part del registre de zones protegides.»

Sis. Es modifica l'article 24.3, en els seus apartats a) i b), que passen a tenir la redacció següent:

a) Les masses d'aigua declarades reserves hidrològiques.

b) Les zones, conques o trams de conques, aqüífers o masses d'aigua protegits a l'empara de l'article 23.»

Set. Es modifica l'article 81.b), que passa a tenir la redacció següent:

«b) Normativa. Ha d'incloure els continguts del Pla amb caràcter normatiu i que, almenys, són els següents:

1r Identificació i delimitació de masses d'aigua superficial.

2n Designació d'aigües artificials i aigües molt modificades.

3r Identificació i delimitació de masses d'aigua subterrànies.

4t Prioritat i compatibilitat d'usos.

5è Règims de cabals ecològics.

6è Definició dels sistemes d'explotació, assignació i reserva de recursos.

7è Règim de protecció especial (almenys, el relatiu a les reserves hidrològiques, altres zones protegides i perímetres de protecció).

8è Objectius mediambientals i deteriorament temporal de l'estat de les masses d'aigua.

9è Condicions per a les noves modificacions o alteracions.

10è Organització i procediment per fer efectiva la participació pública.

11è Condicions de referència, límits de canvi de classe i normes de qualitat ambiental necessàries per avaluar l'estat de les aigües, degudament motivat, d'acord amb el Reial decret 817/2015, d'11 de setembre.»

Article tercer. *Modificació de l'Ordre ARM/2656/2008, de 10 de setembre, per la qual s'aprova la instrucció de planificació hidrològica.*

S'incorpora una disposició addicional, única, a l'Ordre ARM/2656/2008, de 10 de setembre, per la qual s'aprova la instrucció de planificació hidrològica, amb la redacció següent:

«Disposició addicional única. *Reserves hidrològiques.*

Totes les referències contingudes en aquesta Ordre a les reserves naturals fluvials i el seu contingut s'entenen fetes a les reserves hidrològiques en els termes que assenyala l'article 244 bis i següents del Reglament del domini públic hidràulic, aprovat pel Reial decret 849/1986, d'11 d'abril.»

Article quart. *Modificació del Reial decret 903/2010, de 9 de juliol, d'avaluació i gestió de riscos d'inundació.*

El Reial decret 903/2010, de 9 de juliol, d'avaluació i gestió de riscos d'inundació, queda modificat en els termes següents:

U. Es modifica la lletra o) de l'article 3, que queda redactada de la manera següent:

«o) Zona de flux preferent: és aquella zona constituïda per la unió de la zona o zones on es concentra preferentment el flux durant les avingudes, o via d'intens desguàs, i de la zona on, per a l'avinguda de 100 anys de període de retorn, es puguin produir greus danys sobre les persones i els béns, i queda delimitat el seu límit exterior mitjançant l'envoltant de totes dues zones.

En la delimitació de la zona de flux preferent s'ha d'utilitzar tota la informació d'índole històrica i geomorfològica existent, a fi de garantir la coherència adequada dels resultats amb les evidències físiques disponibles sobre el comportament hidràulic del riu, i l'acció combinada amb el mar a la zona de transició.

Per a la delimitació de la zona de flux preferent del domini públic hidràulic a més s'han de tenir en compte els criteris que estableix l'article 9.2 del Reglament de domini públic hidràulic, aprovat pel Reial decret 849/1986, d'11 d'abril.»

Dos. Es modifica l'apartat 1 de l'article 15, que queda redactat de la manera següent:

«1. Els instruments d'ordenació territorial i urbanística, en l'ordenació que facin dels usos del sòl, no poden incloure determinacions que no siguin compatibles amb el contingut dels plans de gestió del risc d'inundació, ni amb la normativa sectorial aplicable a cada origen d'inundació.»

Article cinquè. *Modificació del Reial decret 817/2015, d'11 de setembre, pel qual s'estableixen els criteris de seguiment i avaluació de l'estat de les aigües superficials i les normes de qualitat ambiental.*

Es modifica l'article 3.36, que passa a tenir la redacció següent:

«36. Òrgan competent: cadascun dels organismes de conca, per a les aigües superficials continentals compreses a les demarcacions hidrogràfiques que

excedeixin l'àmbit territorial d'una comunitat autònoma, i les comunitats autònomes, per a les aigües superficials continentals de demarcacions hidrogràfiques compreses íntegrament dins de l'àmbit territorial respectiu, així com per a les aigües costaneres i de transició, sense perjudici de les competències de l'Estat en els ports d'interès general.»

Disposició transitòria única. *Zones protegides incloses en els plans de segon cicle a l'empara de l'article 23 del Reglament de la planificació hidrològica.*

Les zones protegides incloses en el Reial decret 1/2016, de 8 de gener, pel qual s'aprova la revisió dels plans hidrològics de les demarcacions hidrogràfiques del Cantàbric Occidental, Guadalquivir, Ceuta, Melilla, Segura i Xúquer, i de la part espanyola de les demarcacions hidrogràfiques del Cantàbric Oriental, Miño-Sil, Duero, Tajo, Guadiana i Ebre, que s'hagin declarat zones de protecció especial a l'empara de la redacció de l'article 23.1 del Reglament de la planificació hidrològica prèvia a l'aprovació d'aquest Reial decret, mantenen la seva consideració durant tota la vigència dels plans respectius sense perjudici de la seva declaració com a reserves hidrològiques.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret té caràcter de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, de conformitat amb el que disposa l'article 149.1.23a de la Constitució, excepte:

a) Els apartats u a vuit, onze a tretze, trenta-u i trenta-dos de l'article primer, que es dicten conjuntament a l'empara del 149.1.29a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre seguretat pública.

b) L'apartat setze pel que fa a l'article 244 ter.2 i següents; l'apartat dinou pel que fa a l'article 254.1 i 254 bis.1; i els apartats vint-i-sis i vint-i-set, tots de l'article primer, que es dicten en virtut de l'article 149.1.22a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre la legislació, ordenació i concessió de recursos i aprofitaments hidràulics quan les aigües discorren per més d'una comunitat autònoma.

Disposició final segona. *Despesa en matèria de personal.*

Les mesures que inclou aquesta norma no poden suposar un increment de dotacions ni de retribucions ni d'altres despeses de personal.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 9 de desembre de 2016.

FELIPE R.

La ministra d'Agricultura i Pesca, Alimentació i Medi Ambient,
ISABEL GARCÍA TEJERINA